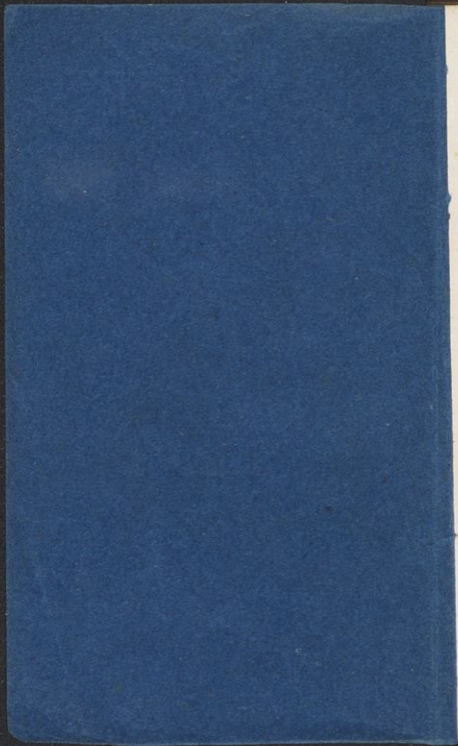

30635, II, C, 91

Verlag u. Stahlstich v. Carl Mayer's EA in Nürnberg

*Nášá Ljuba Gospá
, vedna Pomocníca.*

BOŽJA POT

k naši ljubi

Gospej presvetega Serca

in

devetdnevnic

k

Mariji vedne pomoči.

Napisal

Janez Volčič,

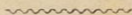
duhoven Ljubljanske škofije.

V Ljubljani 1878.

Prodaja založnik Matija Gerber. — Tisek
J. Blaznikovih naslednikov.

Z dovoljenjem
visokočastitega
Ljubljanskega škofijstva.

I. Božja pot.

Slovenci kaj radi hodimo na bóžjo pot. Kdo zmed odrašenih že ni bil na kaki bóžji poti?

Kaj pa je bóžja pot?

Bóžja pot je prostovoljna, pobožna, bi rekel, sveta hoja na kraj, kjer je mili Bog očitno uslišal prošnje od britkosti stiskanih ljudi, ter je tako dobroto in svoje usmiljenje še posebno razodel. Takih svetih krajev je prav veliko po vsem keršanskem svetu. Navadno je na takih krajih kaka sveta reč, ktero verni posebno častijo ali zavoljo njene lastne cene, ali pa zavoljo kake prečudne zgodbe njene.

K prvi versti se štejejo vse reči, ki so res svete; na priliko: sv. kri, ali svetinje sv. aposteljnov ali družih

svetnikov. V drugi versti pa so podobe, ki nas opomnijo na Jezusa in Marijo, ki sta edino prava prijatelja in pomočnika v vsaki človeški potrebi; in sicer Jezus iz svoje lastne, Božje moči, Marija pa s svojo mogočno priprošnja, kot milosti polna, deviška Mati Božja.

Te podobe nam kažejo Jezusa samega, ali pa v naročji njegove deviške Matere kot ljubeznjivo dete; včasih tudi s križa snetega. Nekatere podobe nam kažejo tudi Marijo samo, kot čisto, brez madeža spočeto Devico.

Koliko cerkva po vsem katoliškem svetu je Materi Božji posvečenih, to sam Bog vé. V Rimu samem je osemdeset cerkvá Mariji posvečenih; sto in dvajset njenih podob je očitno in cerkveno-slovesno kronanih, ki so vse čudapolne podobe. Vsih očitnih podob Matere Božje je v Rimskem mestu nad petnajst sto. Pobožni Rimljani imajo lepo navado, da pred Marijino podobo zvečer luč prižgejo. Dolgo

časa so bile te luči pred Marijnimi podobami edina večerna razsvitljava celega mesta; in ker je toliko očitno razpostavljenih teh podob, in skoraj vsaka boljši hiša tudi svojo Marijno podobo ima, je bila ta razsvitljava zelo zadostna.

Koliko starodavnih in daleč slovečih takih svetih krajev — božjih potov — ima tudi naša ljuba domovina! Pri Ljubljani Cvetličnik, Dobrova, Zalostna gora; potem Šmarna gora, Cerngrob, Velesovo, Jezero, Višarje, sv. Gora, Zaplaz; zdaj Brezje. Vsaka fara na Kranjskem skoraj ima kako cerkev Materi Božji posvečeno. Pa je, mislim, ni cerkve, ktera bi ne imela kake podobe ali altarja Mariji posvečenega. Na Gorenškem je tri in dvajset farnih in pet in trideset podružnih cerkva Marijnih. Na Dolenskem šest in dvajset farnih, pa pet in šestdeset podružnih cerkva; in na Notranjskem devet farnih in osemnajst podružnih Mariji posvečenih. V naši škofiji toraj

osem in petdeset farnih in sto in osemnajst podružnih cerkva Mariji, naši ljubi Materi, posvečenih. To je pač očitno, da so naši spredniki veliko veliko zaupanje imeli na mogočno priprošnjo Matere Božje. Zato tudi še zdaj, v vsih potrebah, tako radi obiskujemo in molimo v takih krajih.

In zakaj radi romamo na take svete kraje — na bóžje pota? Radi popotujemo na take sv. kraje, ker skušnja nas uči, da naš dobri Bog ravno na takih krajih rad in velikokrat prav prečudno pomaga v raznih potrebah človeškega življenja in usliši pobožno molitev po zasluženji Jezusa Kristusa na priprošnjo preblazene Device Marije.

Gospod Bog v svoji modrosti prav velikrat s svojo prečudno ljubeznijo na pomoč pride z britkostmi obteženim človeškim otrokom. Taki, srečno uslišani, v svoji hvaležnosti ne more molčati, ampak veselo in glasno pripoveduje čuda Gospodove ter rad kaže

in popisuje kraj, kjer je skusil Božjo pomoč.

Ni čuda potem, če verno ljudstvo vrè na taki kraj, da samo vidi in v svetem strahu in spoštovanji prevzeto v vernem zaupanji tudi k Bogu svoje serca povzdiguje, ker je z lastnimi očmi vidilo čuda Božje na ozdravljenem ali kakor si bodi rešenem. In ako so pobožni kristjani taki kraj obilno obiskovali, veliko in priserčno molili, pa tudi prečudne in mnogotere milosti zadobili, so taki kraj po vsi pravici imeli za sveti kraj, ter ga čudodelnega imenovali. In od vsih krajev so kristjani romali na taki kraj; tako je postala b ó ž j a pot.

Neskončno usmiljeni Bog si po svojih svetih, nam neizvedljivih, skrivnih namenih izvoli na mnozih krajih nekatere podobe, po katerih vernim kristjanom posebne milosti (gnade) delí in jim čudovite dobrote skazuje; take podobe imenujemo „č u d o d e l n e p o d o b e“, ne kakor da bi te podobe

same kako posebno čudovitno moč v sebi imele in čudovitne milosti delile, ampak Bog sam jih delí po njih takim, ki ga ponižno, zaupljivo in skesano prosijo. Ni se tedaj čuditi, da verni na take od Boga odločene svete kraje k čudodelnim podobam z velikim zaupanjem od vsih strani prihajajo, in jih Bog pred usliši, kakor doma v njih domači cerkvi, to pa tudi zato, ker na bóžji poti, če jo le v pravem duhu opravljajo, imajo več pobožnosti, več zaupanja in tudi pravega duha spokornosti; z eno besedo, na bóžji poti imajo poterto in skesano serce. Pisano pa je: „Potertega in ponižanega serca, o Bog! ne boš zaničeval.“ (Ps. 50, 19.)

Na bóžji poti je toraj človek sam bolj pripraven in vrednejši, da ga Bog usliši, in zato je na takih svetih krajih toliko prošenj tako prečudno uslišanih. Človeku je to prirojeno, da ga kraj in zunanje reči spodbujajo, da je tudi notranje bolj ginjen; in tako se

ne moremo čuditi, ako se na božjih potih serce naše ložej, bolj pobožno in bolj zaupljivo k Bogu povzdiguje, ker nas na takem kraji vse k pobožnosti in k zaupanju na Božjo dobroto spodbada. —

In take svete kraje smemo po pravici imenovati tudi podobe in altarje, ki so posvečeni naši preljubi Gospej presvetega Jezusovega Serca. Saj mili Bog toliko, v britkosti skušanih, in toliko z velikimi težavami obteženih usliši ravno na priprošnjo naše ljube Gospe presvetega Serca. Kdo je v stanu prešteti milosti, ktere je nebeški Oče vernim ljudem že skazal ravno pri altarjih, naši ljubi Gospej posvečenih? In kdo nasproti ne skuša, da je ta zemlja po pravici prava dolina solza, kjer nas zdaj ta, zdaj una britkost teži? Ker smo pa prepričani, po zgledu druzih, da naša ljuba Gospa presvetega Serca v svoji materni ljubezni do nas zares veliko premore pri Božjem Sercu, ki je izvir vsih milost,

kdo ne bo v kakoršnikoli si bodi težavi, rad in s terdnim zaupanjem se zatekal k podobi ali k altarju naše ljube Gospe presvetega Serca?

Kakošna pa naj bo naša božja pot k naši ljubi Gospej presvetega Serca, da bomo na njeno priprošnjo zadobili tolažbo in pomoč v svojih vsakdanjih potrebah, ali še v posebnih težavah? Vsaka božja pot, ako hočemo, da bo Bogu dopadljiva, nam pa koristna, mora biti:

1. V duhu pokore, to je, mi moramo presunjeni biti z resničnim, notranjim kesanjem čez vse svoje storjene grehe, pa s terdnim sklepom, da se hočemo poboljšati in vsacega greha, kakor tudi bližnje priložnosti v greh se varovati. Brez take notranje žalosti zavoljo razžaljenja Božjega, in brez terdne volje, da hočemo za naprej Bogu dopadljivo živeti, je vsaka božja pot brez sadu.

Če je tudi božja pot, zlasti daljna, sama na sebi pot pokore zavoljo po-

potnih težav, nima ves taki trud nobene veljave, ako človek nima notranjega duha prave pokore. Pri Bogu ne velja zunanje delo, ampak notranji, pobožni in pravi namen. Bog hoče ponižno, skesano serce, ker le nad tem ima svoje dopadajenje. Nastopi toraj svojo bóžjo pot, kratko ali daljno, s takim zveličanskim duhom prave pokore.

2. Prizadevaj si, da bóžjo pot opraviš v stanu gnade Božje. Zato si pa pobožni romarji z vso skerbjo prizadevajo, da pred svojim romanjem ali saj na božji poti, kolikor mogoče, vredno prejmejo zakramenta sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa, da zamorejo v stanu gnade Božje svoje molitve in druge dobre dela Jezusu in Mariji darovati. To pa nam očitno kaže, da ljubega Boga in tudi Devico Marijo hudo žalijo, kateri se na Božjo pot podajo, da tam priložnosti v greh išejo. Taki bodo dajali enkrat velik odgovor, ker pomoček svetosti obernejo v sredstvo hudobije svoje.

3. Naša bóžja pot mora biti pobožna, to je, da smo na bóžji poti, kolikor mogoče, v duhu zbrani. Preden se podamo na pot, moramo svoje domače reči vrediti, da nas te časne, posvetne skerbi ne bodo motile. Popotovanje samo ne sme biti razveseljevanje, ali nepotrebno zijanje, ali lahkomišljeno blebetanje. Naj bolje je, da gremo posamezno, ali v spodobni, pametni družbi; nikdar pa ne v slabi ali celo nevarni družbi. Pobožni romarji molijo na potu, če je mogoče in priložno, sv. rožni venec ali pa premišlujejo dela Božje vsegamogočnosti, dobrote in ljubezni Božje do vsih stvari, ali spomin na obilne in težavne pota, ktere sta Jezus in Marija za odrešenje naše neumerjoče duše storila; take in tem enake misli naj navdajajo naše serce. Premisli, ljubi romar! pot v Betlehem, kjer je bil Jezus rojen, njegov beg v Egipt, njegovo popotovanje v Jeruzalemski tempelj; ali mnogotere pota, po katerih je mili Je-

zus besedo Božjo oznanoval; zlasti si k sercu vzemi njegovo kervavo, križevo pot, zedini z neskončnim zasluženjem njegove britke smerti svoje lastne stopinje, svoj pot in trud in vse težave svoje; in tako boš vredno pripravljen prišel na bóžjo pot, kamor si se namenil. Očisti tam, ako tega nisi že poprej storil, svojo vest; prejmi, kar je le mogoče, vredno sv. zakramente. Potem pa z vso odkritoserčnostjo izroči Jezusu in Mariji svojo prošnjo, svojo težavo ali nadlogo: prosi s pobožnim pa priprostim srcem milosti in usmiljenja.

Naj bolje storiš, da svojo britkost potožiš z lastnimi besedami, kakor tvoje serce čuti. Nobenih lepih, izvoljenih besedi ni potreba, ker ljubi Bog in njegova preblažena in deviška Mati prav dobro razumé misli in želje tvojega serca, če tudi niso z lepimi besedami narekovane. Naj le serce po svoje govori.

4. Poslednjič pa mora biti naša

bóžja pot v duhu popolne vdanosti v voljo Božjo, to je, popolnoma moramo Bogu prepustiti, ali naše prošnje po naši volji usliši ali ne. Saj nihče prav ne ve, kaj mu je v njegovo zveličanje. To le Bog sam ve. Toraj prav z otroškim zaupanjem njemu prepusti, kako naj te usliši. Ako res v duhu pokore, v gnadi Božji in s pravo pobožnostjo opraviš svojo božjo pot, te bo Bog gotovo uslišal. Ali kako? to pa le njemu prepusti, ker on bolje za te skerbi, bolje ve, kaj je tebi koristno in dobro, kakor ti sam. „Oče, ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi!“ Tako nas je Jezus Kristus učil moliti. Tako moli tudi ti, in tvoja molitev bode Bogu dopadljiva.

Ko si pa svojo molitev, svojo prošnjo opravil, ne misli, da je bóžja pot že končana. Ti moraš ravno tako zbrano nazaj iti, kakor si prišel, da sad tvoje poti zgubljen ne bo. Na čudapolnem, svetem kraji človek zadobi

veliko notranjih opominov, dela veliko dobrih in koristnih sklepov. Vsega tega ne smeš nikoli pozabiti. Zato ne smeš biti raztresen, ampak z zbranim duhom premišluj sprejete dobrote in terdne sklepe, da si jih globoko v serce vtisneš.

Kadar toraj misliš romati na bóžjo pot; ali kadar hočeš po Marijni priprošnji doseči kako posebno milost, ali v veliki stiski išeš pred Marijno podobo tolažbe in polahčenja; preberi pazno te le:

Pravila,

po katerih smemo upati, da bo naša bóžja pot Bogu dopadljiva, nam pa koristna.

1. Ne delaj nobenih posebnih obljub brez resnobnega premislika; zlasti ne obetaj kake daljne bóžje poti. Dobro je, da se posvetvaš z modrim spovednikom, preden storiš kako tako obljubo. Premisli pa skerbno, ali boš

obljubo mogel izpeljati, ali te ne vežejo dolžnosti, katerih bi spolnovati ne mogel, ako se podaš na daljno bóžjo pot. Take obljube na daljno bóžjo pot naj nikdar ne delajo otroci brez privoljenja svojih staršev; ne posli brez privoljenja svojih gospodarjev; tudi mož ali žena ne, ako nista oba dva enih misel. Kar pa si s premislitkom obljudil, to pa na tanko spolni, kakor si obljudil. Sv. pismo pravi: „Ako si Bogu kaj obljudil, ne odlašaj spolniti; ker nezvesta in nespametna obljudba mu ne dopade; ampak spolni vse, kar si obljudil. Veliko boljši je, ne obetati, kakor po obljudi obljudljenega ne dati. (Prid. 5, 3. 4.)

2. Da boš Bogu dopadljivo opravil svojo bóžjo pot, imej vedno pred očmi sveti namen; in ta je, da bi bolj serčno Boga ljubil, Marijo počastil, v kateri bo tako tudi Bog češen, in da bi ložej svojo dušo zveličal.

3. Še preden se podaš na pot, daruj Bogu in preblaženi Devici Mariji

samega sebe, svoje misli, besede in djanja.

4. Po potu se spominjaj Marije, kako je na skrivnem lepo živela; misli na pričujočnost Božjo in moli pobožno; pa se zaderži ves čas spodobno, spodbudljivo.

5. Pozdravljaj memogredoče po stari keršanski navadi: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ 100 dni odpustka je privolil papež Sikst V. vsim, ki tako pozdravljajo, in tudi tistim, ki na to odgovarjajo: „Na vekomaj. Amen!“

6. Ako sam ne greš, združi se s pobožnimi, s tihimi osebami svojega spola. Skerbno pa se ogni slabih družb, vsega posvetnega razveseljevanja, kjer čednost in nedolžnost veliko terpi ali pa se celo zgubi.

7. Varuj se, da se ne pregrešiš zoper zmernost, zoper zderžljivost in sveto čistost; sploh da nobene zapovedi, ne Božje ne cerkvene, ne prelomiš; da na tvoji bóžji poti ne bo

satan žel, ampak da bo Bog in Marija češena.

8. Ako ne moliš na poti, ne imej nobenih nepotrebnih ali celo nespodobnih pogovorov; ne imej nobenih neumnih marnjev, ali prepirov; ampak bodi v duhu zbran; sprašuj skerbno svojo vest, da se vredno pripraviš k čisti spovedi; ker na svetem kraji ti bo, lahko da zmanjkovalo potrebnega časa zato.

9. Ako te pot pelja memo kake cerkve in ti čas pripusti, stopi vanjo in zmoli v čast presveti Trojici apostolsko vero s čast bodi Očetu i. t. d. Pozdravi in se priporoči Mariji saj z eno češena si Marija. Ako je mogoče, še kaj več moli.

10. Ako te na poti zadene kaj neprijetnega, hudo, deževno vreme, prenesi to iz ljubezni do Jezusa, Marije in sv. Jožefa z vso poterpežljivostjo. Misli na njihov beg v Egipt. Zdihni: „Vse, vse naj bo iz ljubezni do vas, o Jezus, Marija in Jožef!“

11. Ako moraš kje prenočiti, glej, da nikogar ne razžališ, ne z besedo, ne z obnašanjem. Ne bodi nevoljen, ne čmeren, ako ni kaj po tvoji volji. Misli, da hodiš pot pokore, ne pa po veselicah.

12. Preden se vležeš, zahvali Boga s ponižnim srcem, da te je obvaroval vsega hudega, te zdravega do sem pripeljal; zahvali ga za vse dobre, katere ti je ta dan skazal. Obžaluj vse svoje grehe in se izroči v varstvo Bogu in preblaženi Devici Mariji.

13. Ko prideš na sveti, zaželeni kraj, naj bo prva tvoja skerb, da obišiš čudodelno cerkev ali altar, ki je preblaženi Devici Mariji posvečen. Ako je v cerkvi shranjeno presveto Rešnje Telo, počasti in moli najpoprej Jezusa v zakramentu presvete ljubezni Božje; potem poklekni pred podobo preblažene Device in Matere, in jo prosi za njeno priprošnjo. Pripravi se, ako tega nisi že poprej storil, z vso

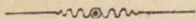
skerbjo, da opraviš čisto in skesano spoved, da prejmeš, kolikor je le mogoče, vredno sveto Obhajilo, da tako s čistim srcem opraviš svojo bóžjo pot.

14. Po sv. obhajilu se z otroškim zaupanjem obrni k Bogu in na priprošnjo preblažene Device Marije mu potoži svoje nadloge; opravi tudi molitev za odpustke; tudi molitve, ktere ti bo narekovalo tvoje serce.

15. Milošina ali kaki dar za potrebe ali zaljšanje Marijne cerkve ali njene podobe je tudi dobro delo, ktereга, kolikor premoreš, nikar ne opusti. Pisano je: „Moliti in vbogajme dajati ne zanemarjaj.“ (Sir. 7, 10.) In zopet: „Voda goreč ogenj pogasi, in milošina se grehom ustavlja.“ (Sir. 3, 33.)

16. Ponovi še enkrat svoje prošnje, pa tudi terden sklep, da hočeš pobožno in sveto živeti; izroči se še enkrat priprošnji Marijni, ter se loči

potolažen, pa ves vdan v voljo Božjo,
na svoj dom nazaj.

Jutranje molitve.

O Marija! preljuba moja Mati!
prec, ko se zbudim, se k tebi
ozrem in te lepo prosim, izroči
Ti trojedinemu Bogu, Očetu, Sinu
in sv. Duhu moje telo in mojo
dušo, da bo njegova milost in
ljubezen vedno z menoj.

O moja Mati! moja prva
misel, pa tudi moja zahvala naj
bo namenjena predrazemu včlo-
večenju tvojega Božjega Sina;
zato se spominjam v ljubezni in
s pobožnim srcem tistega pre-

čudnega pozdravljanja, ktere-
ga ti je z nebes prinesel angelj Go-
spodov, in s srcem in z ustmi
molim:

„Angelj Gospodov je oznanil
Mariji in je spočela od sv. Duha.“
Češena si Marija i. t. d.

„Glej, dekla sem Gospodova,
zgôdi se mi po tvoji besedi!“
Češena si Marija i. t. d.

„In Beseda se je včlove-
čila in je med nami prebivala.“
Češena si Marija i. t. d.

Milost in dobrota Božja mi
je podarila zopet nov dan. O
ljuba moja Mati! ti se zahvali
neskončno dobremu Bogu za ta
dar, na mesto mene, tvojega u-
bogeega otroka. Nezmožen pre-
slab sem, da bi v sveti zbrano-

sti svojega duha se približal svojemu Bogu, da bi mu samega sebe v dar ponudil. Oh, kako uboga, revna stvar sem vender! pa ti, ljuba moja Mati! si milosti polna, izvoljena nevesta sv. Duha, ti zamoreš naj bolj vredno častiti in hvaliti vsegamogočnega Boga; zato te prosim, priteci moji revšini na pomoč in s svojo priprošnjo in s svojim zaslužnjem podpiraj moj dar, ker hočem svojega Boga in Gospoda čez vse ljubiti in zato se mu vsega in popolnoma darujem. Vse misli hočem njemu posvetiti, vse nagnjenje svojega Serca njemu darovati, z vsako besedo njega počastiti, vsako delo iz ljubezni do njega storiti. Vse svoje nagnjenje, vse svoje ču-

tila in želje hočem skerbno opazovati, da se nič ne splazi v moje serce, kar bi mojega ljubelega Boga užaliti zamoglo. Prav nič drugega ne želim, kakor le, da vse svoje žive dni, toraj tudi današnji dan le v Božjo čast in v svoje zveličanje obernem. Pa, oh! kdo sem in kaj premorem sam?

O moja ljuba Mati Marija! ne zapusti me; saj sem tvoje, če tudi zares ubogo dete! Saj ti vsegamogočnega Božjega Sina imenuješ svojega Sina; o prosi ga vender, naj saj en žarek svoje milosti meni pošlje, da tako uterjen, okrepčan hodim tisto pot, ktero je on učil. Prosi ga, naj mi podeli le kapljico svoje predrage kervi, ktero je iz ljubezni

do nas ubogih grešnikov na križu prelil, da z njo očišen in posvečen ne bom danes tako nesrečen, da bi ga s kakim grehom razžalil.

O moja Mati! ti si Kraljica angeljev, povej in zapovej mojemu angelju varhu, ki me je dozdej tako zvesto varoval, naj me varuje tudi danes vseh nevarnost, dušnih in telesnih, da me ne zadene nobena, ne časna ne večna škoda.

Ako mi pa nerazumljiva Božja previdnost danes pošlje kako težko poskušnjo, pomagaj mi v svoji materni ljubezni, da jo srečno prestopim, da v ponižnosti, v poterpežljivosti in vdanosti po tvojem prelepem zgledu le to hočem, kar Bog hoče.

Mati! na tvojo priprošnjo pri mojem Gospodu in Zveličarju Jezusu Kristusu se zanesem in zaupam; saj ti si Mati milosti Božje, in on je Bog vsega usmiljenja, ki noče smerti grešnika, ampak da vekomaj živi.

Očenaš . . . Češena si Marija . . . Verujem . . .

Blagoslovi me trojedini Bog, Oče † Sin † in sv. † Duh!

Hvaljen bodi Jezus Kristus in neomadežana Devica Marija!

Večerne molitve.

Dan je končan, čas pokoja se bliža. Kaj čem početi? V ponižnosti in v ljubezni moram hva-

liti svojega Boga in Gospoda za darovano mi življenje, za zdravje in nepreštete dobrote, ktere mi je njegova neskončna dobrota danes in ves čas mojega življenja podelila. Pa, kako slaba in Gospodu nevredna je hvala, kakoršno mu jaz izreči zamorem! Sama ti, o Devica vseh devic, sama ti, o Mati Kristusa, mojega Odrešenika, zamoreš s polnostjo prevelikih milost in s svojim zasluženjem Bogu, njega vredno hvalo in zahvalo izreči. Zato spet na večer pritečem k tebi, ter te prosim, podpiraj mojo slabo zahvalo, ki mu jo jaz, uboga stvar njegova, po neskončnem zasluženji njegovega edinorojenega Sina prinesem za vse prejete dobrote in milosti.

Pa, oh! oh! kako se prederzmem, stopiti pred svojega Boga, če me tudi ti, o Marija! s svojo materno roko pelješ! — jaz sem grešil; tudi danes sem spet svojega preljubeznjivega Boga, svojega Jezusa razžalil z napuhnjenimi, z nevošljivimi mislimi, morebiti celo s hudobnim poželenjem, z jeznimi, nepotrpeljivimi in pohujšljivimi besedami — morebiti sem storil celo velik, smerten greh! (sprašaj svojo vest.)

O moja ljuba Mati Marija! poglej, žal mi je iz dna svojega serca, da sem razžalil svojega naj boljšega Očeta, svojega Boga in Gospoda, svojo naj večí dobroto, ki ga iz celega serca ljubim. Z njegovo gnado in s tvojo pomočjo se hočem, resnično po-

boljšati bolj pazljiv hočem sam nase biti, da ne bom več nazaj v greh nesrečno zabredel. Na tvojo materno priprošnjo bom še bolj serčno klical, da mi ti k temu toliko potrebno milost od svojega ljubega Božjega Sina sprosiš.

Mati, o ljuba moja Mati! prosi vendar za me, da mi Jezus po velikosti svojega usmiljenja odpusti. Saj ti lahko njegovo pravico potolažiš, in njegovo usmiljenje sprosiš; o pokaži mu le solze, ktere si prelivala pri njegovem britkem terpljenji in smerti; odpri mu svoje materno Serce, ktero je iz ljubezni do njega in do nas ubogih grešnikov toliko britkih bolečin občutilo. O moja Mati! jaz

se zanesem, terdno zaupam, da na tvojo prošnjo mi bo Jezus odpustil vse grehe in mi bo dal gnado resničnega poboljšanja. Zato s terdnim zaupanjem povzdignem svoje serce k tvojemu Božjemu Sinu in zdihnem k njemu: „O Gospod, bodi mi milostljiv, in usmili se me po velikosti svojega usmiljenja!“

O Marija, ti deviška Mati Jezusa Kristusa in ti moja preljubeznjiva Mati, varuj in brani me to noč, da bežijo od mene vse hude domišljije in sanje, ki bi zamogle mojo dušo kako nadlegovati ali težiti; vzemi v svoje materno varstvo moje telo in mojo dušo in zapovej mojemu angelju varhu, naj mi na strani stoji to

noč in vsako uro, da pride moja duša v svete nebesa.

Očenaš . . . Češena si Marija . . . Verujem . . .

O Marija, ti nas blagoslovi s svojim preljubim detetom Jezusom Kristusom; vsega hudega nas obvaruj, nagle, neprevidene smerti, smertnega greha. Češeno bodi presladko ime: Jezus, Marija, Jožef! Češena bodi vsa nebeška družba! zdaj in vselej in na vse večne čase! Amen. Po svojem devištvu in čistem spočetji, o Devica! očisti naše duše, naše serca! V imenu Očeta † in Sina † in sv. † Duha. Amen.

Ljubljeno bodi povsod, presveto Jezusovo Serce! (100 dni odpustkov.)

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas! (100 dni odpustkov.)

Presveto Serce Jezusovo, usmili se nas! (100 dni odpustkov.)

Neomadežano Serce Marijno, prosi za nas! (100 dni odpustkov.)

Molitev

pred obiskovanjem čudapolne podobe
Matere Božje.

V čast trojedinemu Bogu, Očetu, Sinu, in sv. Duhu, v čast preblaženi Devici in Mariji in v zveličanje moji ubogi duši hočem storiti to bóžjo pot pred podobo

naše ljube Gospe presvetega Serca. O presveta Mati Marija! znana ti je moja slabost in moja revšina, in ker si Mati usmiljenja Božjega, prosi za me. Vzemi me pod svojo materno brambo in varstvo, da to pot storim v duhu resnične pokore, s pobožnim in skesanim srcem. Varuj me vseh nevarnost na duši in na telesu, in nikar ne pripusti, da bi bil na tem potu tako nesrečen, da bi v kak greh padel. Pomagaj mi, da na tej bóžji poti prinesem tvojemu Božjemu Sinu prijetni dar svojega serca, da milost pri njem dosežem in se tvoje priprošnje razveseliti zamorem. Vse svoje stopinje, britkosti in težave tega bóžjega pota, zedinim, o prebla-

žena Devica! s tvojim begom v Egipt, s tvojim potovanjem v Jeruzalem in s tvojim prebritkim potom na goro Kalvarijo, po katerem je tvoj preljubeznjivi Sin svoj križ nesel. In zavoljo britkost in težav, ktere si ti na teh žalostnih potih prestala, te prosim, pridobi mi to milost, da jaz to svojo bóžjo pot Bogu v čast, tebi v češenje in svoji duši v zveličanje opraviti zamorem. Amen.

Pojdimo v miru!

V imenu Gospoda našega Jezusa Kristusa in njegove presvete Matere Marije!

Molitev,

ko prideš v cerkev ali pred čudodelno podobo.

Moje serce se raduje, ko smem stopiti v ta sveti, Bogu in njegovi in moji Materi Mariji posvečeni kraj. Zahvalim te, o usmiljeni, nebeški Oče, da si me pripeljal sem, kjer se smem bližati sedežu tvojega veličastva, da ti zamorem potožiti svoje britkosti in polajšati težave svojega serca; ker ti si moje tolažilo in le v tebi zamorem zadobiti mir in zadovoljnost. Zahvalim te tudi, o moj predobrotljivi Oče! da na tem sv. kraji zamorem počastiti tudi deviško Mater tvojega edinorojenega Sina, ktero tukaj toliko pobožnih kristjanov časti.

Hvala in zahvala ti bodi, da zamorem počastiti Mater usmiljenja, pribežališe grešnikom, priprošnico nadložnim, tolažnico žalostnim, upanje vsim v to solzno dolino obsojenim otrokom Evinim; ker po njeni mogočni priprošnji so tukaj zadobili svèt, pomoč, tolažbo, odpušenje grehov in milost pobožnega, tebi dopadljivega življenja vsi, ki so s terdnim pa otroškim zaupanjem k njej se zatekli.

Tako tudi jaz upam in se terdno zanesem, da bo na priprošnjo deviške Matere mojega Gospoda in Zveličarja uslišana tudi moja molitev, ktero želim opraviti pred teboj, o vsegave-doči Bog!

Dobro vem in spoznam v po-

veličevanje tvojega presvetega imena, da sem grešen, kazni vreden človek, da sam iz sebe nimam nič, česar bi se hvaliti mogel, ali kar bi me vrednega storilo, da bi me uslišal. Spoznam, da vse čeznatorne milosti, katerih koli potrebujemo, nam v svojem neskončnem usmiljenji deliš le po zasluženji Jezusa Kristusa. Ravno zato pa zdihujem k tebi, o nebeški Oče! vterdi zmiraj bolj v mojem sercu zaupanje na Jezusa, našega preljubega Zveličarja, in na močno priprošnjo njegove preblazene Matere. To terdno zaupanje naj bo duša mojega življenja in moje molitve. Dodeli mi, da nič ne želim in ne zahtevam, kakor le njega samega,

v česar imenu si nam dati obljubil vse, kar te bomo prosili, če je le v naše dušno zveličanje.

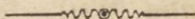
„Išite naj poprej Božjega kraljestva in njegove pravice, in vse drugo vam bo priverženo.“ Tako nas opominjaš, o Božji Zveličar! dodeli mi toraj v svoji milosti, da mi bo vsa moja molitev, ktero hočem zedinjeno s priprošnjo tvoje presvete Matere, tukaj opraviti, pred vsem studenc milosti Božje, bramba zoper vsaki greh in močan nagib k vsim čednostim. Potem mi ne boš odrekel tudi družega ne, za kar bom tvojo milost prosil. To in tako upam; za to prosim tebe, o moj Gospod in Bog, Jezus Kristus! Amen.

Pozdrav

pri vходу v cerkev, ali pred podobo Matere Božje.

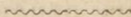
Bodi mi pozdravljena, o Marija! bodi češena, ti gnade polna, ti moja ljuba Mati, ti moja tolažba in moje upanje, ti kraljica mojega serca, o bodi mi pozdravljena! Zahvalim se ti za vse mi dozdej skazano varstvo, in po veselem oznanilu, kterega ti je angelj Gospodov z nebes prinesel, te prosim, sprosi mi pri svojem Božjem Detetu milost, da svojo bóžjo pot, svojo pobožnost opravi po njegovem dopadaje-nji, in pomagaj mi s svojo mo-gočno, materno priprošnjo, da me v moji britkosti usliši; pa vender kakor je njegova sveta

volja, kateri se zdaj in vselej popolnoma podveržem. Marija, bodi mi pozdravljena, in hvaljen in češen bodi sad tvojega telesa, Jezus! Amen.

Molitve

pred čudodelno podobo Matere Božje.

Molitev sv. Bernarda.

Ves svet te časti, o preblazena Devica in Mati Gospodova; občuduje te kot naj slavniji delo vsegamogočnosti in modrosti Božje.

Ti si večno Besedo enako večnega Očeta, Jezusa, Solnce pravice

Božje, oblekla s človeško natoro. To Solnce te je s svojo nepopisljivo svitlobo tako obsijalo, s svojo večno lučjo tako prešinilo, in z žarki svoje Božje milosti tako razsvetilo, da tvoje prečiste duše tudi naj manjši madež nesrečnega greha ni nikdar otemnil.

Pred teboj leži sveta cerkev, katero Kristus, kakor solnce mesec, razsvitljuje; spozna te kraljico nebes in zemlje; časti te kot usmiljeno Mater vsega keršanstva.

Ti imaš na svoji glavi krono, ki se bliši in sveti z dvanajsternimi zvezdami, v katerih vsi kristjani tvoje nedosegljive čednosti in sprednosti časte! O milostljiva Devica! naj pred tvojimi nogami na tleh klečeč, premiš-

ljujem prečastno ogledalo tvojih prelepih čednost. Naj tako dolgo pred teboj klečim, da bom vreden, da iz tvojega, v Božji ljubezni gorečega Serca se vname tudi moje serce, da z vso gorečnostjo ljubim Boga in vedno skerbim za čistost svojega telesa in svoje duše. O Mati večne luči, pošlji le en žarek svoje veličastne blišobe v moje oko zdaj in v moji zadnji uri. Amen.

M o l i t e v

serčne vdanosti pravih Marijnih otrok.

O preblažena Devica in Mati Božja Marija! kraljica nebes in zemlje, kraljica angeljev in vsih

ljudi! Svojo dušo in svoje serce ponižno podveržem ter živo verujem vse, kar me sveta keršanska vera od tebe uči. Zlasti verujem, da si ti Mati Božja. Spoznam, da te je Sin Božji, ko je tudi tvoj resnični Sin postal, povzdignil k nerazumljivemu veličastvu čez vse vstvarjene duhove. Verujem, da s svojim Božjim materstvom zaslužiš posebno, le tebi spodobno češenje; da vsi angelji, svetniki in vsi ljudje so služabniki tvoji; in da zaslužiš, da ti vsi skazujejo pokoršino, službo in češenje. Pa, kaj hočem jaz uboga reva k tvoji časti pripomoči? Saj sam nimam prav nič, kar bi bilo vredno, da bi tebi posvetil, tebi v dar prinesel? Ker pa vem, da v svoji

veliki dobroti in v svoji materni ljubezni ne zaveržeš češenja nobenega človeka; zato zedinim svoje češenje s tisto častjo, katero ti angelji in svetniki v nebesih skazujejo in katero sprejemaš od samega Jezusa Kristusa, svojega preljubeznjivega Sina.

O preblažena, o prečista Devica! tebi se vsega darujem zdaj in vselej; vzemi me v število svojih otrok in sprosi mi milost, da do zadnjega zdihljeja zvesto spolnujem vse svoje dolžnosti, posebno pa, da se z vsim češenjem, z vso ljubeznijo, z vso vnemo popolnoma darujem tvojemu Božjemu Sinu in tebi, o moja ljuba Mati! O presveta Mati! kako srečen bi vender bil, ako bi zamogel s svojim zgledom in

s svojo vnemo kaj pripomoči, da bi za Bogom, tebe, o nebeška kraljica! vsi ljudje, na vsih krajih in vsih časih častili, hvalili in slavili! Amen.

M o l i t e v

k preblaženi Devici Mariji.

(Po sv. Bernardu.)

Bodi češena Marija, kraljica nebes in zemlje, ogledalo vse čistosti, Mati usmiljenja, pribežališe grešnikom, upanje obupajočim, moč onemoglim! Glej, povsod, od vsih strani nas nevarnosti obdajajo. Pomagaj nam in reši nas; s svojo kraljevo močjo nas vzemi v svoje varstvo. S

svojo nedolžnostjo zakrij naše zadolženje. S svojim nezmernim zasluženjem plačaj dolg naših pregreh. S polnostjo svojih milost dodeli nam rodovitnost svetih čednost in dobrih del. S svojim presrečnim končanjem tega življenja nam pridobi srečno zadnjo uro in milostljivo sodbo, ko bomo stopili pred sodnji stol Jezusa, tvojega Sina, in bomo odgovor dajali od celega svojega življenja.

O ti naša srednica in priprošnica! s svojo toliko premožno priprošnje nam pridobi svojega Božjega Sina, priporoči nas in prosi za nas, da on, ki je po tvojem deviškem telesu k nam se ponižal, sprejme naše reve in naše nadloge in da nas enkrat

po tebi vzame v večno nebeško veselje. Amen.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas!

M o l i t e v

k Mariji za njeno priprošnjo.

O ti velika nebeška kraljica in Mati usmiljenja! glej, tu pred tvojim milostnim sedežem na svojih kolenih klečim. Tukaj je že veliko ljudi na tvojo priprošnjo od Boga naj večji milosti sprejelo. Ti si sprosilala tolažbo žalostnim, pomoč ubogim, zdravje bolnim, serčnost maloserčnim, in odpušenje grešnikom. O preblazena Devica! da bi te pač jaz

mogel ljubiti z vso tisto ljubez-
 nijo, s katero so te ljubili vsi, ki
 so kdaj tukaj pred teboj klečali.
 O da bi mi bila dana tista po-
 božnost, s katero so bili vneti
 tolikeri, ki so tukaj kdaj k tebi
 zdihovali; o kako bi jaz zato
 tvojega Božjega Sina in tebe
 hvalil, častil in slavil! O da bi
 mogel noč in dan tukaj pred
 tvojo podobo bivati, svoje roke
 k tvojemu Božjemu Sinu in k
 tebi povzdigovati in solze britke
 žalosti za svoje grehe prelivati!
 Gotovo bi mi potem ti, o usmi-
 ljena Mati, svoje mogočne proš-
 nje ne odrekla; pa tudi tvoj lju-
 beznjivi Sin bi mojega potertega
 serca ne zaverigel. Pa še tudi
 tega ne premorem, vendar sta-
 vim vse svoje zaupanje v te, in

za terdno upam in se zanesem, da bom na tvojo usmiljeno priprošnjo rešen vsih britkost in težav na duši in na telesu.

Kaj ne, o Mati usmiljena! da ne bo osramoteno moje terdno zaupanje? Spomni se, o premila Devica! da na svetu še nikdar ni bilo slišati, da bi bil kdo zapušen, če je s pravim zaupanjem se k tebi zatekel. In tako naj tudi jaz na tem svetem kraji zadobim na tvojo mogočno priprošnjo pomoč v svoji britkosti . . . tolažbo v svojem terpljenji . . .

O naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za me!

M o l i t e v

k žalostni Materi Božji.

O žalostna Devica in Mati Marija! preserčna zahvala ti bodi za vse bolečine, ktere si prestala s svojim Božjim Sinom v vsem njegovem življenji, v terpljenji in v smerti! Hvala in zahvala ti bodi za vse solze, ktere si pretočila, za vse zdihljeje, ktere si k nebu poslala! **O** Marija! kakor otroci k svoji Materi kličem k tebi; poglej naše dušne in telesne potrebe; sprosi nam odpusjenje naših grehov, stanovitnost v terpljenji in v britkosti in srečno zadnjo uro.

O Mati umirajočih! ko se bo približala tista osodepolna ura, takrat nas še posebno priporoči

in izroči svojemu Božjemu Sinu, kakor te je on na križu umirajoč izročil svojemu preljubemu učencu Janezu, ter ga prosi, da ne bodo zgubljeni za nas njegov križ in njegovo terpljenje, njegova bitka smert, njegove solze in zdihljeji, ampak da nas milostljivo sprejme k tebi v večno veselje. Amen.

Molitve

na božji poti ali pred čudodelno podobo
Mater Božje.

~~~~~

1. *V lastni nadlogi.*

Oh, kako hudo mi je! roka
Gospodova težko sloni na meni.

Tu mi nekaj manjka, tam spet tako. Tega in unega ni; povsod me teži. Le to zamorem reči: meni je hudó. O Marija, k tebi se obernem, k tebi hitim, k tebi zdihujem. To terdno verujem, da po vsegavednosti Božji veš, kako se mi godi. O Marija, Mati Jezusa, mojega Odrešenika in mojega brata, kakor se je sam imenoval; toraj si tudi moja Mati. Zato tebi potožim svojo nadlogo, ter upam, da mi bo polajšano; saj si ti dobra in usmiljena in imaš poterpljenje in sočutje z menoj. Kaj ne, da boš pri svojem Božjem Sinu tudi za me prosila, da mi odvzame moj križ, mojo nadlogo, ali mi pa dá poterpežljivost in moč, da stanovitno vse hudo prenašam in

svoji duši v prid obračam. Ti boš prosila za me, da mi on dodeli, kar želim, ako mi je v zveličanje in mi je res dobro, kar potrebujem. Prizadevati si hočem, da le v dobro obernem dar, ako ga zadobim. Vender ne, kar in kakor jaz hočem, naj se zgodi; ampak kar je prav in dobro, in kar tvoj neskončno modri Sin za dobro spozná, naj se mi zgodi po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

2. *V posebni težavi.*

S srcem, polnim naj bolj žive vere in naj terdnejšega zaupanja, kličem k tebi, o Mati usmiljena! moja srednica, moja priprošnica, Mati Božja in tudi

Moja mati! Oh, dobro vem in tudi spoznam, da sem s svojo nepokoršino in s svojimi velikimi pregrehami milosti Božje in njegove pomoči nevreden postal, in da sem njegovi ojstri sodbi zapadel. Vem in spoznam, da nobenega usmiljenja nisem vreden. Pa, saj imam vendar tako dobro, tako ljubeznjivo Mater, ki veliko, vse premore pri Bogu, ki je celó njen Sin biti hotel; in to me tolaži, da nisem popolnoma zapuščen, da nisem še zgubljen.

Skaži se toraj, o preljubeznjiva Mati! da si res moja Mati! Potegni se za me, za svojega, če tudi zares nesrečnega otroka in govori za me pri svojem Božjem Sinu. Prosi in sprosi, da mi odpusti, da me v svoji lju-

bezni nazaj sprejme, da bom vreden, na tvojo milo priprošnjo sprejeti njegovo mogočno pomoč v veliki britkosti, ktera me toliko tare. Sicer sem pripravljen in se vdam vsega in v vsih težavah presveti volji Božji; pa tvoj Božji Sin je obljubil pomoč vsim stiskanim, ki se z zaupanjem obernejo k njemu; zlasti če to storijo po tvoji priprošnji, o Marija! Bodi mi toraj, o preljuba moja Mati! mogočna priprošnica v tej moji stiski, v tej moji veliki britkosti. Naj se me Bog na tvojo priprošnjo usmili, in naj milostljivo odvzame britkost, ktera me toliko teži. Ako pa to ni njegova sveta volja in mi je v svoji očetovski previdnosti to terpljenje v moje zveličanje od-

menil, da ga še dalje prenašam; o, potem ga pa prosi, naj mi dodeli svojo milost in svojo pomoč, da ga v keršanski poterpežljivosti prenašam. Prosi za me, da po zgledu Jezusa, svojega Zveličarja, v vsih svojih težavah kličem: „Oče, ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi!“

Bodi mi ti, o moja Mati! kakor v vsih čednostih, tako v poterpljenji, vedno pred očmi; da, ako Gospodu tako dopade, po potu terpljenja za teboj hodim in dospem tje, kjer ni nobene bolečine, nobenih solzá več. Amen.

O naša ljuba Gospa vedne pomoči, prosi za me!

3. V veliki britkosti.

O Marija, pribežališe vsih

revnih, tolažnica vsih zapušenih! jaz upam, da v tvoji materni ljubezni ti je znana britkost, ki tare moje serce. Skoraj da omagujem pod težo te nadloge in v tej svoji stiski sem pribežal z zaupljivim srcem semkaj v tvoje svetišče, pred tvojo podobo. Tukaj pred tvojim milostljivim sedežem, ktereга si pred drugimi kraji zvolila, da milost skazuješ svojim otrokom; tukaj padem ponižno na svoje kolena, in stegujem svoje roke proti tebi, o usmiljena Mati moja! Ti si tukaj na zemlji občutila vso britkost hudega terpljenja v polni meri, ter si neznanske bolečine preterpela; toraj dobro veš, kako hudo mi je v tej veliki britkosti. Oh, jaz nimam nikogar družega,

da bi mu potožil svojo nadlogo,
da bi zaupljivo mu odkril brit-
kost mojega stiskanega serca,
kakor le tebe, o dobra moja Mati!

Terdno upam, da bom po tebi
milost našel pri ljubem Bogu;
saj te je on sam izbral za pri-
prošnico vsim ljudem; in dobro
vem, kako dopadljivo mu je naše
zdihtovanje, ako ga ti s svojo
mogočno priprešnjo spremljaš.
Oh, zato pa prosi, oj prosi, pre-
ljuba moja Mati! prosi za me
svojega Božjega Sina!

Sicer mu je moja revšina,
moja stiska dobro znana, in vem,
da mi sam rad pomaga, ako je
to v moje zveličanje; pa njemu
je všeč in ljubo, da deli svoje
milosti na tvojo priprošnjo, da te,
svojo preblaženo Mater, ravno s

tem posebno časti. Ker mu je toraj dopadljivo, da mi tvoji otroci, na tvojo priprošnjo, o Marija! pri njem pomoči išemo; zato zdihujem k tebi, o Mati milosti, da se pri večnem usmiljenji za me potegneš. Ako bi pa po Božji modrosti ne bilo v zveličanje moje, da bi me uslišal in mi sedanja britkost preložil in odvzel; potem se z vdanim srcem podveržem njegovi sveti in Božji volji. Potem mi pa vender s svojo priprošnjo sprosi, da mi dodeli milost, da to britkost prenašam v sveti poterpežljivosti po tvojem zgledu, o žalostna pa vsa vdana Devica! in sicer tako dolgo, dokler je njegova sveta volja! Amen.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas!

4. Priporočilo družih Materi Božji.

O preblažena Devica Marija! preden se ločim od tega svetega kraja, priporočim v tvoje Materno varstvo še vse tiste, ki so me prosili, da naj te v njihovem imenu pozdravim in prosim. Glej, o usmiljena Mati! tudi ti so tvoji ljubljene otroci, tudi oni te častijo svojo varhinjo in mogočno priprošnico. Sprejmi toraj milostljivo njihovo pobožno in otroško pozdravilo in njihovo zaupljivo prošnjo, ktero ti iz daljave pošljejo pred ta sedež tvoje milosti. Zavoljo velicega zaupanja, ktero v te stavijo, jim sprosi pri svo-

jem Božjem Sinu vse tiste milosti, ktere potrebuje za svojo dušo in svoje telo. Posebno pa jim sprosi srečno zadnjo uro in milostljivo sodbo, da, ko se ločijo iz tega sveta, pridejo k tebi, o predobra Mati! in s teboj uživajo večno življenje. Amen.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas!

5. Prošnja k Mariji za Materni blagoslov.

O Marija, kraljica nebes in zemlje, ti moja Gospa in izvoljena Mati! preden se ločim od tega svetega kraja, se še enkrat veržem na svoje kolena pred te ter te ponižno prosim: Daj mi svoj materni blagoslov! Preden grem od tod, blagoslovi mojo

dušo in moje telo, ti, ki si od Boga najbolj blažena Devica med vsemi ženami. Poslednjič mi sprosi to milost, da služim Jezusu Kristusu tvojemu Božjemu Sinu tako, da me enkrat vzame k tebi v večno veselje. Amen.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za me!

6. Slovo od bóžje poti.

Preden se ločim od tega svetega, milosti polnega kraja, še pokleknem pred tvojo podobo in povzdignem svoje grešne roke proti tvojemu nebeškemu sedežu. Vpričo svojega Boga in pred teboj, o moja zvesta Mati! ponovim svoj sveti sklep, ktereга sem tukaj storil, da bom z novo

zvestobo služil svojemu Bogu in živel po njegovih svetih zapovedih, da ne bom ne njega ne tebe, moja ljuba Mati! z nobenim grehom več razžalil.

O da bi pač milosti, ktere mi je Bog na tvojo priprošnjo na tem svetem kraji dodelil, nad menoj zgubljeno ne bilo! O da bi pač zares poboljšan, dober in pobožen šel od tod! Na tvojo priprošnjo bo Bog poterdil mojo resnično voljo, da vse spolnim, kar sem obljubil.

Še enkrat, o moja ljuba in dobra Mati! ti izročim in priporočim vse svoje nadloge, britkosti in težave. Terdno se zanesem na tvojo vse mogočno priprošnjo pri tvojem Božjem Sinu, ki ti ne odreče nobene

prošnje, in te ravno s tem, tam v nebesih povelečuje, da usliši in spolnuje vse tvoje prošnje in želje za zveličanje ljudi. To terdno zaupanje naj me spremlja na poti domu, naj me spremlja vse moje življenje, pa naj me tudi ne zapusti v moji smertni uri.

Oh ločiti se moram od kraja, kjer je moja duša toliko dobrega občutila in prejela, s tolikimi gnadami bila obogatena, s tolikimi tolažili okrepečana. O Mati! ki si mi toliko dobrega storila, tudi za naprej naj ti bom priporočen. Naj povsod, kjerkoli bom, se spominjam in čutim, da sem pri tebi. Naj nikdar ne pozabim svetih trenutkov, ktere sem tukaj doživel, in občutljejev, s kte-

rimi je bilo moje serce napolnjeno. Zaupajoč na tvojo ljubezen, gotov tvojega maternega varstva, se podam na svoj dom nazaj. Spremljaj me s svojo ljubeznjivo skerbjo, da srečno pridem domu. Še enkrat se izročim vsega tvojemu maternemu varstvu zdaj in za vselej in na vekomaj. Amen.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za me!

7. Zahvala za končano božjo pot.

O čez vse dobri Bog! sprejmi mojo preserčno zahvalo za vse milosti, ktere si mi skazal na tej, s tvojo pomočjo opravljeni božji poti. Koliko in kako sveto veselje je občutilo moje

serce v obhoji s teboj; koliko svetih misel, želja in sklepov je obudila tvoja milost v meni! Kako sem bil k dobremu spodbujen in v britkosti potolažen in umirjen! Kako upokojena je bila moja vest po sveti odvezi v zakramentu sv. pokore! In s kolikimi gnadami sem bil obogaten, ko sem se s svojim Božjim Zveličarjem zedinil v naj svetjšem zakramentu njegove ljubezni! Svete serčne občutila, sklep poboljšanja, oživljenje moje vere, vterjeno zaupanje, vnema mojega serca v ljubezni, pobožnost, ki me zdaj navdaja, vse to, o moj Bog! so dobrote, so nezasluženi darovi tvoje milosti, tvoje ljubezni.

Kako te zamorem za vse to

zadosti zahvaliti? Tega ne premorem. Da pa saj nekoliko pokažem, kako živo spoznam velikost tvoje dobrote, si hočem, kolikor bom le premogel, resnobno prizadevati, da bom vse, meni tako bogato dodeljene milosti skerbno v svoje zveličanje obračal, da mi bo ta bóžja pot začetek in pripomoček k svetemu, bogoljubnemu življenju. In le to serčno želim, da bom s pomočjo tvoje milosti na priprošnjo preblazene Device Marije do konca svojega življenja stanoviten ostal. Amen.

O naša ljuba Gospa vedne pomoči, prosi za me!

8. *Zadnja prošnja k Mariji, Jezusovi Materi.*

O Mati Zveličarja mojega! opravil sem bóžjo pot v tvoje češenje. Še enkrat se obernem k tebi, o moja usmiljena srednica! Prosi za me, da nikdar ne pozabim ginljivih občutljejev, pobožnih sklepov in lepih nauk, s katerimi je bilo ta čas napolnjeno moje serce. Naj nikdar ne pozabi moja duša duhovnega ogledala tvojih prelepih čednost, ktere sem na tem tvojem svetem kraji tako živo pred očmi imel. O naj mi tudi ravno tako živo vedno v spominu ostanejo, da mi služijo v vsem djanji in nehanji v lep zgled zvestega posnemanja. O Marija! nikdar naj ne omaguje moje terdno zaupa-

nje v tvojo materno ljubezen in v tvojo priprošnjo za me!

Ako bi mi kdaj težavno bilo, spolnovati svoje terdne sklepe, in bi me hude skušnjave napadle, da bi omagoval na poti čednosti; ako bi moja poterpežljivost v prenašanju vsakdanjih britkost me zapušala in bi se bližala nevarnost, da bi nazaj v svoje pregrehe zabredel; o takrat, preljuba moja Mati! ti pribežališe grešnikov! takrat ne jenjaj prositi za me svojega Božjega Sina, tako dolgo ne, da mi zopet moč in serčnost in stanovitnost dodeli. Spominjaj me sama na vse moje svete obljube, ktere sem tukaj pred tvojo podobo svojemu nebeškemu Očetu storil; da ne bom nezvest postal, ampak

da resnično poboljšam svoje življenje, kakor sem — saj tako upam — z Božjo pomočjo srečno pričel. O da bi vendar zares, vse svoje življenje, zvest služabnik Gospodov bil! Terdno se zanesem na pomoč tvoje Materne brambe in na priprošnjo tvojo. Vedno se bom spominjal tvoje ljubezni in tvoje dobrote in biti želim tebi vdano in pokorno dete. O le prosi za me tako dolgo, da me tam v nebesih med vsimi izvoljenimi vidiš, kjer te bom hvalil in častil na vse večne čase. Amen.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca in vedne pomoči, prosi za me!

9. *Molitev pri odhodu z bóžje poti.*

O preblažena Devica Marija! prišel je čas, da se moram ločiti od tega, tebi posvečenega kraja. Glej, o ljubeznjiva, milostljiva Mati moja! jaz, tvoje nevredno dete, se zdaj telesno ločim od tukaj; moje serce pa ostane zmiraj in povsod le pri tebi. Tebi ga vsega darujem; ohrani ga s svojo tako mogočno priprošnjo stanovitnega, da vedno ljubim, častim in molim svojega Boga, da zvesto spolnujem vse, kar sem tukaj pred tvojo čudodelno podobo obljubil.

O Marija, usmiljena Mati moja! verujem, da si moje otroške in serčne prošnje na tej bóžji poti s svojo materno priprošnjo

mogočno podpirala, ter se terdno zanesem, da me bo Bog s tvojo pomočjo uslišal in mi dodelil, kar sem ga prosil. Pa, ako tudi vsega ne dosežem, spoznam v tem presveto voljo Boga, svojega preljubega nebeškega Očeta, ki mojih prošenj ne usliši le zato, ker bi poželeno ne bilo v zveličanje moje. Saj on, premodri Oče, vse bolje ve, kaj mi je v prid, kakor jaz, njegovo nerazumno dete. Gotovo mi hoče najboljše dati. Prepričan sem pa, da tvojega milostnega sedeža, o preblažena Devica! ne bom prazen zapustil.

Če tudi ne dosežem, kar v svoji otročji nespameti tako željno zahtevam in želim, vendar bom na tvojo materno priprošnjo go-

tovo od Boga zadobil vse, kar mi je naj bolje in naj potrebnejše za dušo in telo. In zato sem ti hvalo dolžan vse svoje žive dni.

Le nekaj še posebno teži moje serce. In to, o preljubeznjiva moja Mati! te moram preserčno prositi, preden se podam od tod. Prišla bo ura tudi za me, in morebiti že ni dalječ, ko bodo opešale vse moje moči; ura, ko s svojim zatemnelim očesom tvoje svete podobe pogledati več ne bom mogel; te s svojim omamljenim jezikom zaklicati ne bom mogel; ko bodo moje ušesa tvoje presladko ime, ki je vse upanje, vse tolažilo moje, zadnjikrat zgovoriti slišale; ura, ko se bo moja duša od tega telesa ločila, in bo mogla sto-

piti pred sodnji stol Jezusa Kristusa, tvojega Sina, da bo dala oster odgovor od celega svojega življenja! O gorje, meni nesrečnemu! ako me takrat s svojo materno brambo zapustiš; ako mi takrat s svojo mogočno priprošnjo odpušenja ne pridobiš; in ako Jezus iz bogatega zaklada svojega zasluženja ne poplača, kar sem jaz s svojimi grehi zadolžil. O usmiljena Mati moja! pri vsem tvojem sladkem veselji in britkem terpljenji, ktero si ti s svojim Božjim Sinom v svojem maternem sercu čutila, te prosim; spomni se me tisto prestrašno uro. Spomni se, da za Bogom sem vse svoje zaupanje vedno stavil v te; spomni se, da sem te po otroško častil, te to-

likokrat preserčno na pomoč klical. Skaži se takrat, da si zares moja ljuba Mati, pridi na pomoč moji duši in govori le eno besedo sprave svojemu Božjemu Sinu za me, da me ne bo zavergel. Oh nikar, da bi moje zaupanje na tvojo priprošnjo takrat osramoteno bilo. Prikaži se takrat v svoji blišobi, da zbeže vsi hudobni duhovi pred blišobo tvoje slave; da mi po tvoji priprošnji milost skaže in me vzame v svoje nebeško kraljestvo on, ki, rojen iz tebe, ki je vse naše grehe prevzel, naš dolg na lesu križa poplačal, bo naš sodnik in sedi na desnici Božji in kraljuje na vekomaj. Amen.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi takrat za me!

10. Zahvala in zadnji poslov od božje poti.

Čast in hvala Bogu za milosti, ktere mi je skazal na tem sv. kraji, da sem vpokojil svoje vžaljeno serce, potožil svoje britkosti, vterdil svoje upanje in okrepil svojo dušo. Za te in za vse druge milosti se moram zahvaliti tvoji materni priprošnji, o ljuba moja Mati Marija! Iz celega serca se ti zahvalim za to, pa te tudi prošim, da me v svoji materni brambi tudi zana-prej ohraniš. Slovo moram vzeti od tvoje svete podobe, ki me tako živo spominja tvoje ljubezni, dobrote in moči. Dolžnosti mojega stanu me kličejo, da moram zapustiti ta tvoj ljubeznjivi kraj; pa spomin vsih prejetih dobrot

vzamem seboj, ter jih nikdar ne bom pozabil. Tebe pa, o preljuba Mati! zvolim vnovič za močno varhinjo in kraljico svojega serca.

Pod tvojo pomoč in brambo pribežim, k tebi se zatečem, tvoj otrok v življenji in smerti biti želim. Moj zadnji pogled na tvojo milostljivo podobo naj bo znamenje in zagotovilo moje preserčne zahvale, pa tudi moje prošnje, da ostaneš moja Mati, da me s svojo roko vodiš srečno skozi to življenje in me pripelješ gotovo v svete nebesa, kjer ti bom svojo večno zahvalo prepeval.

Še enkrat: Naša ljuba Gospa presvetega Serca in vedne pomoči, prosí, o! prosí za me!

Perva sv. maša,

v čast preblažene Device Marije.

Priprava.

Nebeški Oče! jaz ubog grešen človek se približam tvojemu altarju in ti darujem čist, neomadežan dar tvojega Božjega Sina, da te iz dna svojega serca zahvalim za vse prečudne milosti, s katerimi si ti v svoji neskončni dobroti ozališal Marijo, Mater našega Odrešenika; v zahvalo tvoje očetovske ljubezni, da si nam ubogim zapušnim Adamovim otrokom preskerbel drugo boljši Mater, ki nam je življenje in zveličanje dala. Ponižno molim tvoje neskončno usmiljenje, in te prosim po tvojem edinorojenem Sinu, čigar

presveto darovanje se bo zdaj neker-
vavo ponovilo, da mi dodeliš milost,
da postanem zvest učenec Jezusa
Kristusa in pravo ljubijoče dete nje-
gove deviške Matere. Saj si Marijo
tako visoko povzdignil, jo v Mater
večne Besede izvolil zato, da bi mi,
ubogi grešniki, imeli priprošnico pri
večnem sodniku, ki ne bo nikdar
preslišal besede svoje ljubljene Ma-
tere, ko se je toliko ponižal, da je iz
nje vzel svoje presveto meso in kri.

O ljuba Mati Marija! kot tvoje
dete darujem nebeškemu Očetu tvo-
jega Božjega Sina v podobah kruha
in vina, ker vem, da naj večji veselje
tvoje je, da tvoji otroci prav velikrat
ponavljajo prečudno daritev odrešenja,
ktero je tvoj Božji Sin na križu opravi-
vil, in da stavijo tako vse svoje za-
upanje na Jezusa. Glej, tudi jaz za-
upam in se zanesem na neskončno
usmiljenje tvojega Božjega Sina, in po-
božno in ponižno želim se vdeležiti
presvete daritve, ktero je on v naše

zveličanje postavil, da tako tudi jaz zadobim zveličanje in blagoslav.

Pa jaz sem ubog grešnik; moja vest me toži, da sem veliko grešil pred nebeškim Očetom, pred teboj, o preblažena Devica! in pred vsimi angelji in svetniki, z mislimi, z besedami in z djanjem. Iz dna svojega serca obžalujem vse svoje storjene grehe; žal mi je, da sem razžalil Boga, svojega dobrega Očeta. Z naprej se hočem varovati, da ne bom prosto-voljno prelomil nobene njegove svete zapovedi. Pomagaj mi, o ljuba Mati! da to presveto daritev tvojega Božjega Sina z resnično skesanim sercem nebeškemu Očetu darujem.

Saj si ti tolikokrat svoje Božje dete na svojih rokah nosila in ga nebeškemu Očetu darovala, o vzemi tudi danes v tem presvetem daru pričujočega Boga v svoje roke ter ga daruj nebeškemu Očetu; ker tvoje roke so naj čistejši; in prosi ga za me, da po ravno tem Jezusu Kristusu zadobim

odpušenje grehov in gnado stanovitosti. Prosi svojega Sina, naj me ne sodi po velikosti mojih pregreh, ampak po velikosti svojega usmiljenja. V sladkem zaupanju na tvojo materno priprošnjo se hočem, kolikor premorem, pobožno vdeležiti te prečudne daritve.

Pristopne molitve.

Nebeška kraljica Marija! Jezus, tvoj Božji Sin, te je posadil na svojo desnico ter ti ne odreče nikdar nobene prošnje. Zato se s terdnim zaupanjem oziram k tebi, in te ponižno prosimo, da nam sprosiš to milost, da vredno obhajamo to presveto daritev, v čast trojedinemu Bogu, v poveličevanje tvoje in v zveličanje svoje. Radi bi s to presveto daritevjo danes vsegamogočnega Boga častili in hvalili za reči, — ktere je tebi storil, za vse milosti, s kterimi te je obogatil. Radi bi z angelji in svetniki združeni zapeli tiste slavne in hvalne

pesmi, s katerimi so tebe vsi nebeški duhovi v dan tvojega vnebovzvetja sprejeli in pozdravili. Sprosi nam toraj duha svetega veselja, prave ponižnosti in serčne pobožnosti, da smo spodobno pri tej naj svetejši daritvi. Amen.

Kirie eleison.

Jezus Kristus, v obilnosti svojega usmiljenja se nisi le za nas uboge grešnike popolnoma in vsega daroval, ampak ti si nam dal tudi srednico, ki je Mati usmiljenja. Ponižno spoznamo, da smo tvojo jezo s svojimi grehi zaslužili; pa ne glej nas ubogih rev, ampak glej na svojo Mater Marijo, na njeno preveliko zasluženje in na njeno materno priprošnjo za nas. Zavoljo tvoje in naše Matere bodi nam milostljiv, in nas ne zaverzi, ampak dodeli nam to milost, da svoje grehe resnično obžalujemo in se resnično tudi poboljšamo. Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Gloria.

Trojedini Bog, Gospod vojskinih trum! nebo in zemlja sta polna tvojega veličastva. V nebesih te moli in poveljučuje Marija, kraljica, ki vodi vse nebeške duhove; na zemlji pa oznanuje tvojo slavo po vsih krajih tvoja sveta katoliška cerkev. Veselo se združimo z njo in kličemo tudi mi: Véliki, neskončno dobri Bog, bodi češen in hvaljen za vse neštete dela svoje vsegamogočnosti, modrosti in dobrote, zlasti za naj lepši vsih svojih del, za nikoli omadežano, deviško Mater Božjo Marijo.

Cerkvena molitev.

Prosimo te, o Gospod! odpusti vse grehe svojim služabnikom, da, ki ti v svojih delih ne dopadamo, bomo na prošnjo Matere tvojega Sina rešeni po ravno tem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, Gospodu našem. Amen.

Berilo.

(Sir. 24, 11—13. in 15—21.)

„Med vsimi temi sem pokoja iskala, in sem hotla v Gospodovem deležu prebivati. Tedaj je zapovedal, in mi je rekel Stvarnik vsih reči, — in kateri me je vstvaril, je počival v mojem šotoru, in mi je rekel: V Jakobu prebivaj, in v Izraelu imej svoj delež in med mojimi izvoljenimi se vkorenini. . . In tako sem na Sionu vterjena, in v svetem mestu ravno tako počivam, in v Jeruzalemu je moja oblast. In vkoreninila sem se med častitim ljudstvom, ktero je del mojega Boga in njegov delež; in v družbi svetnikov je moje stanovanje. Kakor ceder na Libanu sem povikšana, in kakor cipresa na Sionski gori. Kakor palma v Kadesu sem visoko zrastle, in kakor zasajena roža v Jerihi; kakor lepa oljka na polji in kakor javor ob vodi pri poti sem visoko zrastle. Kakor cimet in lepo dišeče

mazilo sem dišala, kakor izbrana mira sem dajala prijeten duh od sebe.“

Pojasnilo: Gospod Bog je rekel preblaženi Devici: Posedi od vekomaj tebi odločeno stanovanje in tebi izročeni delež kot prva med vsimi izvoljenimi. V nebesih preseže Marija s svojim veličastvom vse angelje in svetnike, kakor ceder vse druge drevesa; tam se odlikuje s svojim prelepim kinčem, kakor vedno cveteča roža v Jerihi. Od tam tečejo na njeno priprošnjo vse milosti Božje čez uboge Adamove otroke, ktere Marija, kakor košati javor pod svojo senco ima, in jih kakor cimet in izbrana mira s prijetnim duhom svojih čednost razveseluje.

Evangelij.

(Luk. 10, 39 - 42.)

„Tisti čas je šel Jezus v neko vas, in neka žena, Marta po imenu, ga je sprejela v svojo hišo. In ona je imela

sestro po imenu Marijo, ktera je tudi sedla k nogam Gospodovim, in poslušala njegovo besedo. Marta pa si je dajala s postrežbo veliko opraviti, ter je pristopila in rekla: Gospod! ti ni mar, da me moja sestra samo pusti streči? Reci ji tedaj, da naj mi pomaga! In Gospod je odgovoril, in je rekel: Marta, Marta! skerbna si, in si veliko prizadevaš. Pa le eno je potrebno. Marija je naj boljši del izvolila, kateri ji ne bo odvzet.“

Vera.

Mogočna nebeška kraljica Marija! kakor si bila na zemlji učenica apostelnom, tako si tudi zdaj v nebesih varhinja naše prave, edinozveličanske vere. Ti si tista mogočna Gospa, od ktere poje sv. cerkev, da si sama vse krive vere in nevere zaterla. Prosimo te toraj, ohrani nam in naši ljubi domovini tisti čisti in Božji nauk, ktere ga je učil tvoj Sin in so ga aposteljni oznanovali. Varuj nas vse ne-

vere in odverni od nas pogubilno kugo krive vere in prazne vere. Tebe je sv. Elizabeta srečno imenovala, ker si verovala; prosi za nas, da bomo tudi mi srečni v tem, da sv. katoliške vere nimamo le v sercu, ampak da jo tudi z besedo in zlasti v djanji kažemo. Ta sveta vera naj nam bo vedno pravilo in nagib vsemu našemu djanju in nehanju. Amen.

Darovanje.

Presveta Devica Marija! v vsem tvojem življenji tukaj na zemlji ni bilo nobene ure, v kateri bi ne bila mogla reči z nevesto v visoki pesmi: „Moj ljubi je moj in jaz sem njegova.“ Na tanko pa so se te besede še le spolnile v dan tvojega vnebovzetja, ko je Jezus, tvoj Božji Sin, z vsim svojim nebeškim veličastvom tvoj delež postal, kakor si tudi ti z njim popolnoma se zedinila v naj višjem spoznanji in v naj višji stopinji ljubezni Božje, ka-

koršna je le mogočja naj imenitnejši stvari Božji.

To vemo, preblažena Devica, da Bog se le tistim dá, kateri se njemu brez vse izjeme vse vdajo, kakor si ti to vselej storila. Ti pa veš, na koliko, celo nepripušenih reči je navezano naše serce in naša spridena volja. Zato te preserčno prosimo, odtergaj naše serce s svojo premogočno priprošnjo od vsega, kar je pozemeljskega in pregrešnega na njem. Očisti, posveti ga, da bo vredno se sklenilo z Bogu posvečenimi darovi in po tebi Najvikšemu dopadljivo postalo.

Predglasje.

Zares vredno in pravično, spodobno in zveličavno je, da ti zmiraj in povsod hvalo pojemo, o sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog, in te pri spominu na preblaženo, vselej neomadežano Devico Marijo častimo, hvalimo in poveljučujemo. Ona

je tvojega edinorojenega Sina po ob-
senčenji svetega Duha spočela in brez
omadežanja svojega devištva je poro-
dila večno luč vsega sveta, Jezusa
Kristusa, Gospoda našega. Po njem
hvalijo angelji tvoje veličastvo in go-
spostva ga molijo, nebeške moči se
tresejo in blaženi Serafini ga združeno
slavijo. Naj se njim pridružijo tudi
naši glasovi in s ponižnim spoznanjem
kličemo tudi mi: Svet, svet, svet si
ti, o Gospod, Bog vojskinih trum!
Polne so nebesa in zemlja tvoje slave.
Hosana po višavah! Češen bodi, ki
pride v imenu Gospodovem. Hosana
po višavah.

Pred povzdigovanjem.

Jezus Kristus, ki boš v nekterih
trenutkih na mašnikovo besedo prišel
na altar in boš s svojo vsegamogoč-
nostjo kruh in vino v se spremenil;
ti si z neskončnim zasluženjem svo-
jega terpljenja in svoje smerti nam

pridobil vhod k tvojemu Očetu in k vsim mogočnim zakladom njegove milosti. Ker smo pa revni grešniki, kazni vredni, Bog pa svetost in pravica sama, si nam pripravil srednico, ki naj bo do konca sveta pribežališe grešnikom in Mati Božjih milost. Zato se obrnemo k tebi, o preblažena Devica in Mati Božja Marija! in te zaplljivo prosimo, sprosi s svojo mogočno priprošnjo vsim tiste milosti, katerihkoli potrebujemo. Sprosi grešnikom odpušenje, bolnim zdravje, maloserčnim serčnost, žalostnim tolažbo, in zveličanje vsim svojim otrokom. O prosi danes, ko sem tvojo podobo obiskal zato, da bi se tvoji prošnji priporočil, da Jezus Kristus, tvoj Sin in naš Gospod, dodeli svoje milosti vsim, ki pobožno kličejo tvoje ime, on, ki je Bog, češen na vekomaj. Amen.

Povzdigovanje.

(Pri povzdigovanji sv. hostije).

O Jezus, tebi živimo! o Jezus, tebi

umerjemo! o Jezus, tvoji hočemo biti
živi in mertvi!

(Pri povzdigovanji kelha).

O presveta kri, očisti nas! o pre-
sveta kri, operi nas! o predraga kri,
dodeli nam večno življenje! Amen.

Po povzdigovanji.

Jezus Kristus, edinorojeni Sin ne-
beškega Očeta in z njim enega bitja!
koliko sladkost občuti tvoja preblažena
Mati, ki te je tukaj na zemlji le v
človeški podobi vidila, pa te zdaj tam
v nebesih v neizrekljivi blišobi in v
nerazumljivi lepoti Božjega veličastva
gleda! Naše oko tvoje nebeške bli-
šobe prenesti ne more; zato si se
skril v podobe kruha in vina; pa razun
svoje vidne pričujočnosti nam nisi nič
odtegnil; ker ravno tisti, ki v nebesih
kraljuješ, si tudi med nami, Bog in
človek, Jezus Kristus. Sam si rekel:
Blagor jim, ki ne vidijo, pa vender

verujejo. — Glej, mi vidimo le podobne kruha in vina, pa vender tako terdno, živo verujemo, da si ti sam tukaj, da smo pripravljene, za to sv. vero umreti. Sprejmi milostljivo to našo vero, in dodeli nam, da ta naša vera se enkrat spremeni v gledanje tam, kjer z Bogom Očetom in s sv. Duhom enak Bog živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Spomin mertvih.

Marija, Mati vsih vernih! ti si usmiljena Mati ne le zapušeni Evinih otrok, ki iz te solzne doline k tebi zdihujemo in ti jokaje kličemo; ti obračšaš svoje mile oči tudi na tiste svoje otroke, ki so gledanja Božjega že zagotavljeni, pa ne še deležni. Zato te prosimo, priporoči uboge duše v vicah svojemu Sinu, izroči mu jih in spravi jih z njim po njegovi presveti kervi, ktero je na lesu križa tudi za nje prelil in ktero on v njih odrešenje

še vsaki dan po mašnikovih rokah svojemu nebeškemu Očetu daruje. Spomni se, o Marija! še posebej tistih duš, za katere sem moliti dolžan. Amen.

Sveto obhajilo.

Preblažena Božja Mati Marija! tvoj Sin, naš Gospod in Zveličar, nam je svoje meso in svojo kri v zastavo večnega življenja zapustil, ko je rekel: Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ne bo smerti vidil, ampak bo imel večno življenje. Ponižno te zdaj prosimo, pomagaj nam s svojo mogočno priprošnjo, da nam ne bo v naše pogubljenje, kar je on v svoji cerkvi postavil v naše zveličanje. Mi sicer ne bomo, pa tudi biti ne moremo, tako vredno stanovanje njemu, kakor si mu po toliko posebnih gnadah sv. Duha ti bila; vendar nam je na tvojo priprošnjo in s pomočjo njegove gnade mogoče, da prejmemo njegovo presveto meso in kri, ne sebi v sodbo in

pogubljenje; ampak da v tem presvetem zakramentu vzamemo v svoje serce njega, ki je naša luč, naša moč, naše tolažilo in naše vse. Da nam ti, o preblažena Devica! to milost sprosiš, zdihujemo k tebi iz dna svojega serca. Ako se bomo v vredni sprejemi sv. Obhajila večkrat zedinili s tvojim Božjim Sinom, nam bo najgotovši zastava, da ga bomo enkrat s teboj in z vsimi nebeškimi duhovi gledali, ljubili in vživali skozi celo večnost. Amen.

Sklep.

O sveti, trojedini Bog! ki nam toliko bogato razlijaš svoje milosti in svoje usmiljenje, naj obilniši pa še Mariji, svoji preblaženi Materi; prosimo te ponižno, daj tudi nam nekoliko drobtinic z bogate mize svoje. Po tej nekervavi daritvi, ktero smo v tvojo čast in v češenje tvoji preblaženi Materi opravili, nam dodeli milost, da tako živimo, da bomo enkrat vredni spo-

znani in vzeti v stanovanje tvoje večne
slave. Amen.

Marija, z Jezusom zdaj
Nam ti svoj blagoslav daj!

Druga sv. maša

v čast žalostni Materi Božji.

Priprava.

Kakor si ti, o preblažena Devica in Mati Marija! z zvesto in gorečo ljubeznijo svojega Božjega Sina spremila na poti, ko je on preimenitno daritev v odrešenje človeškega rodu opravljal, tako in s takim duhom želim jaz danes biti pri tej sv. maši s vso pobožnostjo in ljubeznijo, ker tu se bo ponovila nekervavo ravno tista presveta daritev. Serčno želim biti deležen te in vsih drugih sv. maš, ki se danes po vsem svetu opravljajo, ter vse darujem nebeškemu Očetu v znamenje svoje žive vere in svojega terdnega zaupanja in svoje goreče ljubezni po

zasluženji Jezusa Kristusa. Sprosi mi, o Mati milosti Božje! pravo pobožnost, da z zbranim duhom živo občuti moje serce velikost te neskončne daritve, zavoljo ktere si ti, o ljubljena Mati! toliko solza prelila.

Pristop.

O Bog, nebeški Oče! ki si pervine kervave daritve svojega edinorojenega Sina pri obrezovanji hotel sprejeti, o dodeli mi milostljivo, da ti tudi jaz ta nekervavi dar po mašnikovih rokah dopadljivo darujem in s ponižnim srcem tvojo neskončno ljubezen in usmiljenje molim. Resnično obžalujem vse svoje storjene grehe in te prosim, presuni tudi moje serce z mečem pravega obžalovanja, kakor si pripustil, da je hudi meč bolečin prebodel dušo deviške Matere tvojega edinorojenega Sina, in po zasluženji mojega Zveličarja mi dodeli milost in odpušenje vsih grehov.

Kirie.

Prečudni Bog, naj višji Gospod nebes in zemlje! molim tvoje nerazumljive sklepe, ki si dopustil, da je mógel tvoj edinorojeni Sin s svojo preblaženo Materjo in s pravičnim Jožefom iz svoje domače dežele v Egipt bežati; pa te ponižno prosim, dodeli mi to milost, da prav spoznam tvojo presveto voljo v vsem svojem življenji in se ji vselej radovoljno in z resničnim srcem podveržem. Uči me pa tudi, o predobrotljivi Bog! da resno bežim pred vsako grešno priložnostjo in da nikdar v nobeni skušnjavi se premagati ne dam. Ker pa prav dobro poznam svojo veliko slabost, ki me lahko v greh pogrezne, zato iz dna svojega serca zdihnem k tebi: Usmili se me, o Gospod! usmili se me!

Gloria.

Cast Bogu na višavi in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje! Hvalimo

te, častimo te, molimo te! Povelečujemo te, zahvalujemo te za tvojo velikost, moč in dobrotu, Gospod, Bog, nebeški kralj! Bog Oče, vsegamogočni Gospod, edinorojeni Sin Jezus Kristus! Gospod, Bog, Jagnje Božje, Sin Očetov, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas! ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi naše zdihovalje! Ki sediš na desnici Očetovi, usmili se nas! Ti sam si svet, ti sam si Gospod! Ti sam naj višji, Jezus Kristus s svetim Duhom v veličastvu Boga Očeta. Amen.

Molimo.

O Bog in Gospod Jezus Kristus! v kterega terpljenji je po prerokovanji Simeonovem, dušo presvete Device in Matere Marije meč bolečin prebodel, dodeli nam milostljivo, da, ki njene bolečine pobožno častimo, blaženi sad tvojega terpljenja dosežemo, ki živiš in kraljuješ na vekomaj. Amen.

Cerkvena pesem

v čast žalostni Materi Božji.

1.

Žalostna je Mati stala
 Poleg križa, je jokala,
 Kjer je visel njeni Sin.
 Serce, žalosti vtopljeno
 Je pobito, prebodeno
 Z mečem dušnih bolečin.

2.

O kaj žalosti prestati
 Mogla je presveta Mati,
 Ktere Sin je rešil svet!
 Žalostno zdihuje bleda,
 Kadar s trepetanjem gleda,
 Kaj terpi njen Sin razpet.

3.

Komu potok solz ne lije,
 Viditi britkost Marije,
 Grozno, kot morja grenkost?
 Kdo preserčno ne žaluje,
 Če to Mater premišljuje,
 In terpljenja velikost?

4.

Grehe ljudstva na se vzeti,
 Vidi Jezusa terpeti,
 Šibam vdati se voljno.
 Gleda svoj'ga Sina milo,
 Ko je vse ga zapustilo,
 Kadar nagnil je glavo.

5.

Mati, vir ljubezni prave,
 Daj, da čutim te težave,
 In s teboj žalujem zdaj!
 Daj, da se mi serce vnelo
 In za Jezusa gorelo
 Bo v ljubezni vekomaj.

6.

Sveta Mati! to te prosim,
 Rane Kristusa naj nosim,
 Vtisni v moje jih serce!
 Naj, da rane tvoj'ga Sina,
 Naših grehov bolečina,
 Tudi mene živo sklé.

7.

Daj, da rad s teboj žalujem,
 Svoje grehe objokujem,
 Dokler tukaj še živim.
 S teboj poleg križa stati,

In tam milo žalovati,
'Z celega serca želim.

8.

Tvojo žalost, o Devica!
Mučnikov vsih kraljica,
Tudi v moje serce vlij!
Kristusovo smert, terpljenje
Skoz prihodnje vse življenje
Daj mi preišljavati.

9.

Daj, da tvoj'ga Sina rane
Bodo v moje serce vžgane,
Njega kri očisti me.
Da se pekla nimam bati,
Varuj ti me, ljuba Mati,
Kadar z menoj v sodbo gre.

10.

Daj, da sveti križ me brani,
Kristusova smert ohrani,
Serce tvoje var'je zdaj;
Kadar bom pa mogel umreti,
O Marija! daj prejeti
Moji duši sveti raj! Amen.

{100 dni odpustka za vsakokrat. Inocencij III.
1. Sept. 1681.

Evangelii.

Nebeški Oče, ki si preblaženi Devici in Materi Mariji prikriš skrivnost, da tvoj Sin mora biti v tem, kar je tvojega, in si tako njeno Materno Serce v tridnevni zgubi njenega Božjega deteta v hudo poskušnjo postavil; podpiraj tudi mene s svojo vsegamogočno gnado, da stanovitno prenašam vse znotranje skušnje, in da se nikdar z nobenim velikim grehom toliko ne zadolžim, da bi me popolnoma zapustil.

O preblažena Mati! ki si v svojem Sercu ohranila vse besede svojega Sina, ktere ti je govoril, ko si ga v tempeljnu med učniki našla; sprosi mi to milost, da tudi jaz besede Gospodove, sveti evangeli, rad poslušam, v svojim sercu rad ohranim, in po tem tudi rad živim. Omeči moje terdo serce, očisti ga vsega osata in ternja lastne ljubezni, poželjivosti in napuha, da seme Božje besede pade na dobro zemljo in obrodi stoterni sad svetih

čednost, in da postanem zvest učenec in posnemavec tvojega Božjega Sina. O ljuba Mati, sprosi mi to milost, da beseda večnega zveličanja nad menoj ne bo zgubljena.

Vera.

Verujem v te, o moj Bog, vsega-mogočni stvarnik nebes in zemlje! Iz nič si me poklical; vse, kar sem in kar imam, je dar tvoje neskončne do-drote. Hvala ti bodi, o Gospod! za vse! Verujem v Jezusa Kristusa, edinorojenega Sina Boga Očeta, kateri je spočet od sv. Duha, rojen iz Marije, prečiste Device, ki je vse bolečine bitkega terpljenja in smerti Jezusa Kristusa globoko občutila v svojem sercu. Trdno in živo verujem, da je Jezus, Bog in človek skupaj, za me in za vse ljudi na lesu sv. križa umerl; da je iz lastne moči neumerjoč in častitljivo od mertvih vstal; je v nebesa šel, da bi tudi nam stanovanje pri-

pravil v Očetovi hiši, kjer sedi na desnici Božji, z vso močjo in veličastvom, v katerem bo prišel sodnji dan, sodit žive in mertve. O Jezus, bodi mi takrat milostljiv sodnik.

Verujem v sv. Duha, pravega večnega Boga, ki izhaja iz Očeta in Sina in nas s svojimi gnadami posvečuje. Verujem v sveto, rimsko-katoliško cerkev, ktero je Jezus postavil in so jo aposteljni razširili, ki je prava, ljubljena nevesta Zveličarja našega. O Bog, naj bom zmiraj vreden ud tega svetega telesa, česar glava je Kristus, naš Gospod!

Naj se, vterjen na priprošnjo žalostne Matere in vsih svetnikov, stanovitno vojskujem zoper vse sovražnike svoje duše. Posveti s svojo gnado vse moje djanje, da bo zasluživno za me in za terpeče brate in sestre v vicah, katerim ga radovoljno darujem. Verujem in upam po tvojem neskončnem usmiljenji, o moj Bog! odpušenje grehov, častito vstajenje mojega telesa in

večno življenje, po Jezusu Kristusu, ki je pot, resnica in življenje. Amen.

Darovanje.

O moj Jezus in moj Zveličar! ki si prostovoljno vzel križ na svoje rame, da bi pričel veliki dar sprave, ktere ga si svojemu Očetu za grehe sveta prinesiti hotel; prosim te, dodeli mi to milost, da tebe in tvojo žalostno Mater pri tej nekervavi daritvi spremijam z vsimi svojimi mislimi in željami. O moj Bog! prečista in neomadežena Devica je točila prebritke solze, ko je vidila svojega, tako neusmiljeno zdelanega, s križem obloženega Sina; mar ne bom veliko bolj jaz jokal in žaloval zavoljo svojih storjenih pregreh, ki so Marijnemu Sinu težile velik križ! Odpusti mi, o Bog! po svojem velikem usmiljenji, vse moje neštete grehe, zadolženja in opušnja, da ti s čistim srcem tvojega lastnega Sina darovati zamorem. Naj bo ta

sveti dar nove zaveze meni in vsim pravovernim v večno življenje.

Operi me, o Gospod! v kervi presvetega velikonočnega Jagnjeta, ki je za me vso svojo kri prelilo. Reši mojo dušo, da ne bo s hudobnimi pogubljena; ker sklenil sem, hoditi pot čednosti, ker upam po zasluženji nekervave daritve mojega Zveličarja k temu potrebne gnade in moči doseči. Na te, o Gospod, zaupam in se zanesem in na priprošnjo moje ljubeznjive Matere Marije, kateri želim za naprej z novo vnemo služiti in jo posnemati. Amen.

Tihe molitve.

O Gospod Jezus Kristus! ponižno ti darujemo svoje prošnje in darove, da, ki britko terpljenje tvoje ljubljene Matere, preblažene Device Marije pobožno premišljujemo, na mogočno njeno priprošnjo, in na prošnjo vsih svetnikov, bomo po zasluženji tvoje

smerti zveličanim prišteti, ki živiš in kraljuješ Bog na vekomaj. Amen.

Predglasje.

Res je, spodobi se in dolžnost je; prav je in dobro, da ti vselej in povsod hvalo dajemo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog, in te v počešenji preblažene Marije, vselej Device, združeni hvalimo, častimo in slavimo; ktera je tvojega edinorojenega Sina po obsenčenji sv. Duha spočela, pa tudi čast devištva ohranila, ko je svetu porodila večno luč, Jezusa Kristusa, Gospoda našega. Po katerem tvoje veličastvo hvalijo angelji, molijo gospostva, trepečejo oblasti in nebesa in nebeške moči, in blaženi Serafini z združenim radovanjem slavijo. In da ž njimi tudi našim glasovom do tebe priti dovoliš, te prosimo s ponižno prošnjo rekoč: Svet, svet, svet, Gospod Bog Sabaot. Polne so nebesa in zemlja tvoje slave. Hosana

po višavah! Češen bodi, ki pride v imenu Gospodovem, Hosana po višavah!

Pred povzdigovanjem.

Tebe tedaj, preusmiljeni Oče! po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem, ponižno molimo in prosimo, da sprejmeš in posvetiš te darove, te ponudbe, te svete prečiste darila, ktere ti darujemo zlasti za tvojo sveto cerkev, da ji mir daš, jo varuješ, v edinstvi ohraniš in vladaš po vsem svetu; pa tudi za tvojega služabnika, našega papeža J., in našega škofa J., in našega cesarja J., in za vse pravoverne, zlasti tiste, ki skerb imajo za katoliško in apostoljsko vero.

Spomni se, o Gospod! svojih služabnikov in služabnic JJ. (tu se spominjaj živih, bolnih ali zdravih, za ktere si moliti obljubil ali za ktere si moliti dolžan.) Spomni se vsih tu pričujočih, katerih vero poznaš, in katerih pobožnost vidiš, za ktere

ti darujemo, ali kateri ti sami darujejo ta hvalni dar za se in za vse svoje, za odrešenje svojih duš, v upanji večnega zveličanja in časnega blagostanja, in svoje želje in prošnje pošiljajo tebi večnemu, živemu in pravemu Bogu.

O moj preljubeznjivi Jezus, ki si na lesu svetega križa svet odrešil in to daritev odrešenja zdaj tukaj na altarji ponoviti hočeš, ko prideš iz nebes in si Bog in človek v podobah kruha in vina, o prosim te, naj ta neskončna cena tvoje prelite kervi nad menoj, ubogim grešnikom, ne bo zgubljen.

O Marija, usmiljena Mati moja! ti si pod križem svojega umirajočega Sina vidila, kako nezmerno velika je ljubezen njegova do nas, s katero se je samega sebe, vsega za grehe sveta daroval; oh, ozri se na me in sprosi mi pri tvojem ljubim Sinu, mojem Odrešeniku in Zveličarji, da bom tudi jaz deležen njegovega odrešenja in da bom v njegovi presveti kervi čisto

oprani vsega grešnega madeža, in da bom le Jezusu živel in z njim popolnoma se zedinil.

(Obudi živo vero. Pomisli, kaj se na altariji godi.)

Pri povzdigovanji sv. hostije.

O Jezus, tebi živim! o Jezus, tebi umerjem! o Jezus, tvoj sem živ in mertev!

(Obudi ponižno pa terdno zaupanje.)

Pri povzdigovanji keliha.

O presveta kri, očisti me! o presveta kri, operi me! o presveta kri, omij moje grehe in zbriši moje kazni!

(Obudi gorečo ljubezen.)

Po povzdigovanji.

O nebeški Oče! poglej na te darove s potolaženim in milostljivim obličjem, in sprejmi jih, kakor si sprejel darove svojega hlapca, pravičnega Abeljna, in daritev našega očaka Abrahama, in pa sv. daritev in brezma-

dežno darilo, katero ti je daroval tvoj veliki duhoven Melhizedek.

Ponižno te prosimo, vsegamogočni Bog! naj tvoj sv. angelj prenese te darove na svojih rokah na tvoj visoki altar, pred tvoje Božje veličastvo, da bomo vsi, kar bo nas deležnih tega altarja in zavžilo presveto telo in kri tvojega Sina, napolnjeni z vso nebeško dobroto in milostjo, po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Spomni se, o Gospod! svojih služabnikov in svojih služabnic, kateri so pred nami šli z znamenjem vere in spijo v miru.

(Spominjaj se duš v vicah, zlasti še sebi izročenih, ali za ktere si posebej dolžan moliti.)

Tem in vsim, ki v Kristusu počivajo, dodeli o Gospod! kraj hladú, luči in miru, po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Tudi nam grešnikom, svojim služabnikom, ki v obilnost tvojega usmiljenja zaupamo, dodeli delež in družbo s svojimi sv. aposteljni in mučeniki

in z vsimi svojimi svetniki. Ne po ceni našega zasluženja, ampak v zaupanju na tvojo milost te prosimo, da nas sprejmeš v njihovo družbo, po Kristusu, Gospodu našem, po katerem vse dobro vstvarjaš, posvečuješ, oživljaš, blagoslavljaš in nam deliš. Po njem, ž njim in v njem je tebi Bogu Očetu vsegamogočnemu v edinosti sv. Duha vsa čast in slava, od vekomaj do vekomaj. Amen.

Oče naš.

Po zveličanskih zapovedih opomnjeni in po Božjem nauku podučeni, si upamo reči: Oče naš, kateri si v nebesih i. t. d.

Reši nas, o Gospod! te prosimo vseh zlegov preteklih, sedanjih in prihodnjih in na prošnjo preblažene vselej Device in Božje Matere Marije in tvojih sv. aposteljnov Petra in Pavla, Andreja in vsih svetnikov daj milostljivo mir v naših dneh, da bomo s

tvojo dobrotno pomočjo podpirani, vselej brez greha in obvarovani vse zmote; po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Jagnje Božje.

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ, daj nam mir!

Gospod Jezus Kristus, ki si rekel svojim apostelnom: „Mir vam zapustim, svoj mir vam dam“, ne glej na moje grehe, ampak na vero svoje cerkve, in daj ji po svoji volji mir in edinost, kateri živiš in kraljuješ Bog na vekomaj. Amen.

Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga, ki si po Očetovi volji s sv. Du-

hom vred s svojo smertjo svet k življenju obudil, reši me s tem svojim presvetim Rešnjim Telesom in Rešnjo Kervijo vseh mojih pregreh in vsakterih zlegov; daj, da se vselej zvesto držim tvojih zapoved, in ne dopusti, da bise kdaj od tebe ločil, ki z ravno tem Bogom Očetom in s sv. Duhom živiš in kraljuješ Bog na vekomaj. Amen.

Gospod Jezus Kristus, vžitve tvojega Telesa, ktero si jaz nevredni človek prederzno prejeti, mi ne bodi v sodbo in pogubo, temuč naj mi bode po tvoji dobrotljivosti bramba in zdravilo za dušo in telo, ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sv. obhajilo.

Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho; temuč reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša. (Trikrat.)

Telo Gospoda našega Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje.

Kri Gospoda našega Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

O Marija! Mati mojega Gospoda, čegar presveto Telo v podobah kruha in vina molim in ga po duhovno zavžiti hrepenim, po tisti neskončni britkosti, katero si občutila pri pogledu presvetega Telesa svojega nebeškega Sina, ko si ga s križa snetega v svoje materno naročje vzela, te prosim, sprosi mi to milost, da ravno tega Jezusa v naj svetejšem zakramentu vselej z gorečo ljubeznijo sprejmem, ga pobožno molim in ž njim vedno sklenjen ostanem. O Mati lepe ljubezni! stori, da bo moje serce živ tabernakelj, v katerem naj stanuje Jezus, kterega danes in vselej molim in hvalim.

Jezus, ti si moj, in jaz sem tvoj. Ostani v meni danes in na vekomaj. Amen.

Poslednje molitve.

O Gospod Jezus Kristus, naj ta dar, kterega smo v čast britke žalosti tvoje deviške Matere Marije pobožno obhajali, nam v zveličanje služi, kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom in sv. Duhom, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pri blagoslovu.

Naj ti, presveta Trojica! dopade opravilo naše službe, in daj, da bo daritev, katero smo mi nevredni pred očmi tvojega veličastva opravili, tebi prijetna, za nas pa in za vse, za katero smo jo darovali, po tvoji milosti spravna. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Blagoslovi nas vsegamogočni Bog Oče, Sin in sv. Duh! Amen.

Sklepna molitev.

O Gospod Jezus Kristus, predobrotljivi Zveličar moj! ki si po kon-

čani kervavi daritvi na križu tri dni v grobu biti hotel, pa si svoji žalostni Materi zapustil terdno zaupanje, da boš kmali častitljivo od smerti vstal, ozri se milostljivo na mene ubozega grešnika. Tudi jaz sem te zdaj tvojemu nebeškemu Očetu daroval, o najbom tudi deležen predragega sadu tvoje prelite Kervi. Očisti mojo dušo vsih grehov, oprosti me vsega razžaljenja Božjega, da tudi jaz v tej solzni dolini ohranim živo upanje, da bom po tvojem neskončnem zasluženji enkrat častito od smerti vstal in v tvoje večno veselje šel. Usliši, o predobrotljivi Jezus! moje prošnjo, to te prosim po zasluženji tistih bolečin, ktere je občutila tvoja ljuba Mati pri tvojem britkem terpljenji in pri tvoji grenki smerti. Ti pa, o ljuba moja Mati! kaži svojemu nebeškemu Sinu rane svojega z bolečinami prenapolnjenega Šerca, da zadobim milost in usmiljenje pri njem, mojem Zveličarji in Odrešeniku, in da on vedno

v meni in jaz v njem ostanem na vse večne čase. Amen.

Spovedne molitve.

~~~~~
Priprava.

O Marija, ti nevesta sv. Duha, ki te je v svoji neskončni dobroti in v svoji presveti ljubezni obsenčil, da si postala Mati večne Besede, prosi za me svojega Božjega ženina, da pošlje le en žarek svoje luči v moje ubogo serce, da zamorem prav spoznati stan moje duše, in da okrepčam svojo voljo, da spoznam hudo — nesrečni greh — resnično obža-

lujem in nikdar več ne grešim. Saj ti s svojo milo prošnjo zamoreš za nas uboge grešnike vse gnade sprostiti. Glej, hudo mi je, da sem razžalil svojega Boga, in spoznam, da se moram z njim spraviti, ker brez gnade Božje, brez njegovega dopadajenja ne morem več živeti; nasproti pa čutim in vem, kako slab in reven sem, da sam iz sebe nič, čisto nič ne premorem; ti pa s svojo materno prošnjo premoreš vse; saj so tebi izročeni ključi nebeških zakladov. Toraj, o ljuba moja Mati! s svojim maternim očesom se milostno ozri na me, tvoje nevredno dete, in sprosi mi razsvitljenje, spoznanje in sveti strah Božji, da obrodim vreden sad svete pokore. To te prosim po

tistem zasluženji, ker si bila izvoljena nevesta sv. Duha.

(Zdaj moli 7 Češena si Marija za sedmere darove sv. Duha.)

Kratko ogledalo vesti.

(To ogledalo vesti je le za take, ki pogosto sv. spoved opravljajo. Kdor pa po redkem k spovedi hodi, mora še bolj skerbeti, da svojo vest na tanjko izpraša.

Pomisli naj poprej, po katerih krajih si hodil po zadnji spovedi; s katerimi ljudmi si govoril ali delal; kakošne opravila si imel; in ktere britkosti ali težave si tačas prenesti mogel in kako si jih prenašal. To ti bo pomagalo, da se boš ložej spomnil, kakošne misli si imel, kaj vse si govoril in kako si se obnašal na tem kraji, v tej družini, pri tem delu, v tem terpljenji. Ako tako delaš, ne boš lahko kaj hudega pregledal. Naj bolj pazi in skerbno glej na tisti greh, kteremu si naj bolj podveržen. Premisli tudi dobro, kako si pri zadnji spovedi sprejete nauke premišljeval in spolnoval; ali si storjene sklepe in obljube spolnil; ali si naloženo vse na tanjko opravil. Nikdar ne pozabi, se prav skerbno

izprašati, ali si in kako si dolžnosti svojega stanu spolnoval. Skušnja nam kaže, da si marskdo svojo glavo beli z manj važnimi rečmi ter se jih prav vestno spoveduje, dolžnosti svojega stanu pa še v misel ne vzame; in vender je v tem velikrat prav dosti pomanjkljivega. In to je velikrat vzrok, da pogostne spovedi nimajo pravega poboljšanja in nobenega pravega napredovanja v duhovnem življenji.)

Molitev po izprašanji vesti.

Oče, oh, moj Oče! jaz nisem vreden, tvoj otrok imenovan biti; glej, grešil sem — hudo sem grešil pred teboj in pred vsemi nebesami! Vender želim in hočem spet biti tvoj otrok, ker me ti sam k sebi kličeš in nočeš smerti grešnika, ampak da živi, in sicer večno živi. O nebeški Oče! glej, jaz pridem in kličem v neskončno usmiljenje tvoje.

Kako pa bom dosegel milost in usmiljenje pri tebi, ko se v svoji pregrešnosti vstopim pred te? O moj Bog, moj sveti, moj pravični Bog! ne glej mojih hudobij; ozri se na križ svojega edinorojenega Sina, in na bolečine njegove deviške Matere. Glej, križ je še oškropljen s predragokervijo tvojega Sina, katero je v zveličanje grešnikov prelil; še je namočen s solzami, ktere je jokala njegova deviška Mati, tvoja ljuba hči in prečista nevesta sv. Duha, jokala iz ljubezni do mojega križanega Zveličarja in iz ljubezni do nas ubogih grešnikov. Zavoljo Jezusa in zavoljo Marije mi dodeli milost in usmiljenje ter mi odpusti vse moje grehe. Iz dna svojega

serca jih zaničujem in sovražim. Žal mi je iz vse moje duše, da sem tebe, svojega naj boljšega Očeta, tebe, naj večji dobroto, ki te čez vse ljubim in te ljubiti želim — pa tolikrat in tako hudo razžalil. To se ne bo več zgodilo, resnično pokoro hočem delati, ponižno hočem svoje grehe spoznati, serčno jih obžalovati in resnično se poboljšati.

O žalostna Mati! tvojo dušo je prebodel sedmeri meč bolečin; o naj tudi mojo dušo presune zdaj ojster meč resničnega kesanja, da zatopljena v bolečini zavoljo razžaljenja Božjega objokuje svoje pregrehe in tako s solzami britkega obžalovanja pripomore, da bo očišena vsega madeža. Pravo očiščenje pa bo

dopolnila le predraga kri tvojega Božjega Sina in tvoje prelite solzé.

Britko čutim, da si ti, pre-sladka Devica, moja ljuba Mati! nezmerne bolečine prestala, ko je moj Zveličar na križu umiral. O da bi mogel čutiti s teboj vse britkosti, ktere so takrat tvojo dušo pretresale! Oh, mar pa nisem jaz kriv bil tvojih bolečin? To je, kar bi rad s kervavimi solzami objokoval. Ti žaluješ, in jaz sem kriv; ti terpiš, in jaz sem grešil; ti zdihuješ, in jaz sem se svojim hudobijam dozdej posmehoval; ti se vsa v žalosti topiš, in jaz se le počasi in omahljivo k pokori pripravljam! O gorje meni! kolikrat sem vidil tvoje Serce s sedmerimi meči pre-

bodeno, kolikrat so mi tvoje bolečine na misel prišle; in vender — in vender sem se prederznil ter sem storil, kar je tebe naj bolj bolelo, naj bolj vžalilo. Kar je bilo greh, je bilo razžaljenje največi dobrote. Oh jaz sem bil, ki sem pri vsih Božjih zapovedih, pri tvojem presvetem zgledu v nadlogah mermral, v zaničevanji se jezil, v sreči se povzdigoval, v molitvah bil ves merzel, v skušnjavah sem padel; in kolikor sem s svojo sprideno voljo le mogel, sem žalil tvojega Sina; tudi moji grehi so bili krivi njegove smerti na križu in tako sem ponavljal in množil tudi tvoje bolečine.

Vse to sem počel, pa sem še hotel tvoj služabnik, tvoj otrok

imenovan biti, in ti bi mi bila moja Gospa, moja ljuba, sladka Mati! In meni je bilo tako malo mar za tvoje solze, da sem jih le še vnovič množil. O jaz nehvaležnik! Kako sem vendar mogel za nečimerno veselje, za prazen nič, za nagnjusno poželenje pa žaliti Božje veličastvo, tvojega Sina, mojega Gospoda in Zveličarja, in tako tudi tebi pod križem napraviti nove bolečine? Je li to moja ljubezen, to sočutje tvojih bolečin? je li to povračilo za tvoje in tvojega Sina britko in tako nezumno terpljenje?

O Marija, ti mogočna Gospa nebes in zemlje, ne upam si, te Mater imenovati, ker sem otroško obnašanje proti tebi prederzno

zavergel, ter sem ti sovražen postal. Pa kam se hočem obrniti? kje pomoči iskati? O Marija! ozri se na moje skesano serce, ki vse poterto na tvojo materno ljubezen se zanaša, pri tvojem usmiljenji pomoči iše. Resnično in serčno obžalujem vse svoje grehe; posebno pa še ta moj nesrečni, navadni grch, v kterega sem zopet padel, to gerdo nezvestobo, katero sem, po tolikratni obljubi resničnega poboljšanja, pa le zopet doprinesel. O da bi vender svojega Boga in Gospoda nikdar ne bil razžalil! O da bi bil vender več sočutja, več spoštovanja imel s tvojimi britkimi solzami!

O da bi mogel svoje serce s tvojim Sercem zediniti, da bi bolj občutil britkost kesanja in

svete ljubezni! Od zdaj za naprej pa, naj velja kar hoče, hočem djansko pokazati, da te res otroško ljubim. Nič več nočem grešiti, v nobeno skušnjava ne privoliti. Še posebej sklenem, da ne bom več storil tega greha I., v kterega sem naj večkrat že zabredel.

Ker le na Jezusa stavim vse svoje zaupanje, zato se obernem k tebi, o mila Mati moja! in te prosim pri vsi tvoji sočutni ljubezni, ktero si ti do Jezusa, mojega Odrešenika, imela, sprosi mi odpušenje mojih grehov in pa resnično poboljšanje. Nadomesti ti s svojimi prestanimi bolečinami, kar mojemu obžalovanju primanjkuje, in daruj tudi svoje zaslužnje v zadostenje za moje grehe;

ker vse upanje svoje stavim v te, da na tvojo mogočno priprošnjo bom deležen neskončnega zasluženja tvojega Božjega Sina. O prežalostna, pa preljubeznjiva Devica Marija! usliši me, in pomagaj mi, da vse svoje grehe v duhu prave pokore spoznam in sprosi mi tudi to veliko milost, da opominjevanje Božjega namestnika pade na rodovitno zemljo, da obrodim dober sad resnične pokore.

Kes.

O moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz serca žal, ker sem tebe, svojega preljubeznjivega Boga, tebe vso svetost in neskončno dobroto, ki te iz vsega serca ljubim, z njimi razžalil.

Terdno sklenem s tvojo pomočjo svoje življenje poboljšati, in vse, tudi smert raji preterpeti, kakor tebe, svojega Boga, tebe neskončno svetost in dobroto, še kdaj s kakim grehom razžaliti. Daj mi pomoč, spolniti ta svoj sklep. Prosim te po neskončnem zasluženji tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

(Spovej se čisto, skesano in ponižno vsih svojih grehov. Dobro pomisli, da se spoveduješ vsega močnemu Bogu, in morebiti je ta spoved zadnja.)

Molitev po spovedi.

**O duša moja! bodi vesela in raduj se, pa premišluj neizrečeno ljubezen in milost Božjo, katero ti je zdaj dodelil tvoj do-
bri Bog. Spet si otrok Božji in**

otrok Marijin, ker polnost usmiljenja Božjega je razlita nad teboj. Glej, duša moja! slišala si tudi ti presladke besede: „Bodi potolažena, tvoji grehi so ti odpušeni!“ O neskončna dobrotā in milost Božja! Hvala, neskončna hvala, moj Gospod in moj Bog! Velikrat, o prav velikrat sem se bil zgubil, pa ti si me zopet poiskal in me v svoji milosti sprejel za svojega otroka. Zdaj pa te ne bom več zapustil; od zdaj za naprej hočem poboljšati svoje življenje, in to prav resnično. Še ponovim svojo obljubo, da hočem raji umreti, kakor te še kdaj s kakim grehom razžaliti. Obljubim ti tudi, da se hočem skerbno ogibati vsake priložnosti v greh, in hočem se tudi poslu-

žiti vsih pripomočkov, da le več grešil ne bom.

Pa, o moj ljubeznjivi Jezus! ti veš, kako slab in reven sem; daj mi pomoč, daj mi serčnost, daj mi stanovitnost, da res spolnim svojo obljubo. Brez tebe ne premorem čisto nič. — O Marija, ti si Mati stanovitnosti! ti, ki si pod križem mojega Jezusa stanovitna bila, ti mi pomagaj, ti mi sprosi od svojega Božjega Sina to veliko milost, da v svojih sklepih tudi jaz stanoviten ostanem. Stoj mi na strani zdaj, da pobožno in skesano opravim pokoro, ktero mi je naložil mašnik, kot namestnik tvojega Božjega Sina, mojega prihodnjega sodnika.

(Opravi zdaj naloženo pokoro, kar imaš še pred sv. Obhajilom naloženega. Obudi pobožno Božje čed-

nosti, za kar je papež Benedikt XIV. dodelil 7 let in 7krat po 40 dni odpustkov.)

Vera.

Verujem v tebe, pravi trojediní Bog, Oče, Sin in sv. Duh! kateri si vse vstvaril, kateri vse ohranjuješ in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin Božji včlovečil, da nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in da nas sv. Duh s svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar nam sveta, rimska, katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati ne go-

ljufan biti. O Bog, pomnoži mojo vero!

Upanje.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi boš po neskončnem zasluženji svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe z obličja v obličje gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči, vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsegamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Ljubezen.

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca čez vse, ker si naj večji dobrota, neskončno popolnoma, in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsega serca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji naj zvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolno ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno prizadevam, mi je iz serca žal, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe, svojega stvarnika, odrešenika in

posvečevavca razserdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem tebe, svojega vsegamogočnega Gospoda, svojega najboljšega Očeta, razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in vse grešne priložnosti zapustiti, storjene grehe bolj in bolj obžalovati in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ne ravnati. Sprejmi me spet za svojega otroka, in dodeli mi gnado, ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnem zasluženji tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Molitev k Materi Božji.

O Marija! spet te smem Mater imenovati; spet sem s svojim Bogom in Gospodom sprav-

ljen, ker mi je milost in usmiljenje dodelil. Kakor si ti nekdam po zadnji volji svojega križanega Jezusa njegovega ljubljenca Janeza za svojega sina sprejela, tako sprejmi tudi mene kot svoje dete, o usmiljena deviška Mati! Sprejmi me, kot dete, katero si v solzah in s težavami za svojega Sina, s svojo materno priprošnjo, prerodila. Bolj zvesto ti hočem zdaj služiti, bolj serčno te hočem ljubiti, in te kakor svojo nebeško Mater častiti in slaviti s pobožnim in svetim življenjem. Spremljaj me s svojim varstvom in s svojo brambo vse moje življenje, katero mi bo ljubi Bog še dal; pa nikdar ne pripusti, da bi kdaj pozabil, koliko je preterpel za me tvoj Božji Sin,

in tudi ne, kakošne bolečine si ti za me prestati hotla, da ne bom zgubil zasluženja njegovega. **O Marija, bodi moja Mati! O naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za me! O Mati vedne pomoči, stoj mi vedno na strani! Amen.**

Obhajilne molitve.

Priprava.

O kraljica angeljev in svetnikov! ti naj bolje veš, kaj se pravi sprejeti v svoje serce tvojega edinorojenega Sina, pravega Boga in človeka v skrivnostni podobi belega kruha; saj ti si ga prečudno v svoje deviško naročje

sprejela. Tudi jaz ga zdaj hočem sprejeti v kruhu zakritega. Spoznam pa svojo preveliko revšino, svojo popolno nevrednost, da bi pristopil k Gospodovi mizi. Zato pa s ponižnim zaupanjem pridem pred tvoj milostljivi sedež, in v duhu padem na svoje kolena, pa te preserčno prosim, pomagaj mi, podpiraj danes mojo slabost.

O presladka moja Mati! spominjaj se tiste prebritke ure, tistih neizrečenih serčnih bolečin, ktere si občutila, ko si se poslovila od svojega toliko ljubljenega Jezusa, kadar je šel v smert. Spominjaj se britkih bolečin, ktere si občutila, ko si mogla viditi, kakošne neusmiljene krivice so hudobni Judje storili njegovemu presvetemu telesu v njegovem terpljenji, in nikar ne pripusti, da bi njegovemu skrivnostnemu telesu v podobi kruha jaz kako krivico storil. Spominjaj se tudi, s koliko presunljivo bolečino si s križa snetega v svoje naročje sprejela, in maziljenega v grob spremila.

Po vsih teh toliko zasluženih bolečinah te prosim, sprosi mi gorečo pobožnost, čisto vest, serčno ljubezen in ponižno pripravo, da velikega Boga, včlovečenega Sina Božjega, vredno prejemem.

Terdno, nedvomljivo verujem, da je tvoj Sin, Bog in človek, z dušo in telesom v tem najsvetejšem zakramentu resnično pričujoč, ker je on sam to razodel, in pripravljen sem za to skrivnostno resnico tudi svoje življenje dati.

Z vsim zaupanjem pričakujem od tega delivca vsega dobrega, da mi bo dodelil vse tiste gnade, ktere so moji duši potrebne. Vse zaupanje stavim na njega, ki je moj Gospod in Zveličar, ki nam je vse dobro obljubil in svojim obljubam vselej zvest ostanem.

Ljubim ga iz celega serca, ki je naj bolj popolnoma, naj višji dobrota sam na sebi. O da bi ga vendar nikoli ne bil razžalil! Pa saj za naprej ga nočem žaliti, tudi z naj manjšim grehom ne. Ogibati se hočem vsega,

karkoli bi le kolikanj žaliti zamoglo tega mojega nebeškega gosta. Njemu darujem vse svoje serce. Njega pričakujem s serčnim hrepenenjem.

O mogočna moja varhinja! ki si s prežalostnimi zdihljeji telo svojega križanega Jezusa v grob položiti in zagerniti vidila, in si, zapušena Mati, s preserčno britkostjo zapustila njegov grob; o sprosi mi, da bo moje serce vredno počivališa živemu Telesu tvojega Božjega Sina v podobah kruha.

O Marija! pripusti mi, naj se začetem k tvojemu presvetemu Sercu. Tvoje Serce je naj bolj enako Sercu tvojega Božjega Sina; in kakor je njegovo presveto Serce sedež usmiljenja Božjega, tako je tvoje Materno Serce sedež vse dobrote in Materne priprošnje. Zato serčno zakličem : O Serce naj ponižnejši Device in Matere! po tvoji naj večji ponižnosti, s katero si ti zaslužila, da si zdaj povzdignjena nad vse verste zveličanih duhov, te prosim, naj nadomesti to tvoje zaslu-

ženje vse moje zanikernosti, in naj spremeni moj napuh in mojo prevzetnost v samo sveto ponižnost.

O Serce neomadežane Device in Matere! po tvoji prelepi čistosti, s katero si svojemu nebeškemu Sinu v svojem maternem naročji pripravila njemu dopadljivo stanovanje, te prosim, naj bo po tem tvojem zasluženji očišena tudi moja duša vsega grešnega madeža in naj postane dopadljivo stanovanje Jezusu v naj svetejšem zakramentu.

O Serce prelubeznjive Device in Matere Marije! po tvoji neskončni ljubezni, ki te je vedno s tvojim Bogom edinila, te prosim, naj mene tako ubogega in revnega obogati to tvoje zasluženje, da bom tudi jaz Bogu dopadljiv, se vredno zedinil z njim.

O Mati in Devica! o Devica in Mati! Sveta Marija, ti Božja porodnica, ti pribežališe grešnikov! ozri se milostno na me, in ozališaj mojo revno dušo s svojim zasluženjem, in mi pri-

dobi tudi ti zasluženje, milost in blagoslov tvojega Božjega Sina.

O presveta Devica in moja Mati Marija! glej, že se bližam altarju, da bi prejel tvojega ljubeznjivega Sina. O da bi imel čistost in ljubezen tvojo, s katero si ga ti prejela! O Mati usmiljena! posodi mi ti zdaj svoje presveto Serce, da bom Jezusa vredno prejel.

O Marija, le še te prosim, očisti mojo dušo s svojimi britkimi solzami! O Marija, obleci mojo dušo s svojo prelepo čistostjo! O Marija, ozališaj mojo dušo s svojo preveliko ponižnostjo! O Marija, pregerni in napolni mojo dušo s svojo preserčno pobožnostjo in z vsimi svojimi čednostmi! Celo svoje ubogo serce položim v tvoje roke in po tebi skesano in ponižno zdihnem:

Gospod, jaz nisem vreden, da greš pod mojo streho, temuč reci le besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Pridi, o Jezus! pridi v mojo dušo; saj hrepeni po tebi!

O duša moja! vzdigni se in hiti Jezusú naproti; ne boj se; saj še ni tvoj Sodnik, ampak tvoj usmiljeni Odrešenik in ženin tvoj! — Serce moje, razširi se; tvoj Kralj, tvoj Bog pride, z vsim bogastvom svojih gnad! — Vse moje misli in želje, vse moje čutila, pripravite se, da z vso ponižnostjo sprejmete Jezusa in ga na sedež mojega serca spremite. Pridi o Jezus — ne mudi se dalje — pridi! — O Jezus! — O Marija! —

Po sv. Obhajilu.

(Moli svojega Boga, ki je v zakramentalnih podobah prišel v tvoje serce. Premišljuj njegovo neskončno ljubezen, in obudi nasprotno sv. ljubezen, s katero mu hočeš zanaprej stanovitno služiti. Kakor se je on tebi vsega daroval, daj mu tudi ti samega sebe vsega. In ko se boš na duhovno z njim pogovarjal in radoval, kakor ti bo pobožno serce samo narekovalo; potem se v molitvi spet obrni k deviški Materi svojega Jezusa.)

O preljubeznjiva, o predobrotljiva Mati! s tvojo materno pomočjo sem tako srečen, da sem prejel Meso in

Kri tvojega Božjega Sina. Oh, moje serce pa je tako merzlo, tako terdo, da se ne more ogreti v sveti ljubezni, kakoršno tvoj Božji Sin, moj Gospod in Odrešenik, po pravici zasluži. Zao pa te prosim, o sladka Mati! ti tse mu namesto mene zahvali, da se je ponižal in prišel k meni, ubogemu grešniku, ter je mojo dušo s svojim presvetim Mesom in s svojo rešnjo Kervijo nahranil in poživil. Jaz ne premorem, ga tako zahvaliti, kakor njegova prevelika ljubezen zasluži. Ti pa, o Mati! vse to premoreš. Njegova ljubezen do tebe bo ta predragi dar tvoje prečiste ljubezni dopadljivo sprejela pa tudi meni milost in usmiljenje skazala. Priporoči me ti njegovemu varstvu; sprosi mi ti milost resničnega poboljšanja. Saj si z njim terpela, z njim čutila vse rane, ktere je za nas revne grešnike prestal, in tudi ti nimaš družih želj, kakor da grešnik ne umerje, ampak da se spokori in živi; saj si tako pravico zaslužila, da

sprosiš spreobrnjenje in poboljšanje grešnikom.

O Marija! s svojim zasluženjem popravi vse moje pomanjkljivosti v ponižnosti, v kesanji in v ljubezni, katerih sem se že pri tem sv. Obhajilu zadolžil, da bom imel sladko upanje, da Jezus prebiva v meni in ž njim sklenjen ostanem zdaj in na vekomaj. Amen.

Molitev

sv. Tomaža Akvinskega po sv. Obhajilu.

Sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! sprejmi mojo zahvalo, da si mene grešnika, tvojega nevrednega služabnika, brez vsega zasluženja, le po sami dobroti svojega usmiljenja nasitil s predragim Telesom in s Kervijo svojega Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa. Dodeli, te prosim, da mi to Obhajilo ne bo v sodbo in pogubljenje, ampak v odpušenje grehov in v zveličanje moji duši. Bodi mi

orožje vere in škit dobre volje. Naj izčisti iz mene vso hudobijo, in iztrebi vsako sladnost in poželjivost. Naj pomnoži v meni ljubezen in poterpežljivost, ponižnost in pokoršino in vsaktero čednost. Naj mi bo močna bramba zoper napade vsih vidnih in nevidnih sovražnikov, in mogočna berzda vsih hudih nagnjenj dušnih in telesnih. Naj me s teboj, ki si edini pravi Bog, nerazvezljivo sklene in srečno pripelje k mojemu zadnjemu cilju in koncu. Slednjič te še prosim, da me enkrat milostno pripelješ k tisti nepopisljivo sladki večerji, kjer si ti s svojim Sinom in sv. Duhom svojim svetnikom prava luč, popolno nasitenje, večno veselje, doveršena radost in popolno zveličanje. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Zdihljeji

*k zakramentu presvetega Rešnjega Telesa
za njegov blagoslov.*

O moj Bog in Zveličar! ponižno

stopim pred te in te preserčno prosim blagoslova presvetega Rešnjega Telesa in vsih njegovih obilnih gnad.

Naj me blagoslovi nebeški Oče v svojem neskončnem usmiljenji.

Naj me blagoslovi Bog Sin s svojim vedno delavnim zasluženjem.

Naj me blagoslovi sv. Duh z vsimi svojimi darovi.

Naj me blagoslovi presveta Trojica, da bo vse, kar sem in imam, kar storim in terpim, v čast in počešenje te presvete skrivnosti.

Naj me blagoslovi vsa popolnamost Božja, da jo hvalim in častim, molim in ljubim čez vse.

Naj me blagoslovi dvojna Kristusova natura. Naj me blagoslovi njegova Božja natura, da svoje misli in želje, besede in djanja postavim v čeznatorni stan in se vnamem v ognji ljubezni do mojega Zveličarja.

Naj me blagoslovi njegova človeška natura, da bo moje serce napolnjeno s pravo pobožnostjo do njegovega člo-

veštva in do njegove deviške matere in da bo navzeto z resnično ljubeznijo do mojega bližnjega.

Naj me blagoslovi Duh Kristusov, da prežene iz mojega serca vse hudobne in vse nepotrebne misli, ter me napolnuje vedno z dobrimi mislimi in s svetimi željami.

Naj blagoslov Kristusove duše pride čez mojo dušo, da njeni Božji občutljeji tečejo in napolnijo mojo ubogo dušo.

Naj me blagoslovi volja Kristusova, da bo moja volja v vsem z njegovo voljo sklenjena.

Naj me blagoslovi telo in preblazeno meso Gospoda našega Jezusa Kristusa, da to presveto telo in meso očisti moje telo in moje meso, in posveti vse moje ude, da bodo orodje pokore in svetih djanj.

Naj me blagoslovi presveto Serce mojega Jezusa, da ogenj njegove ljubezni moje serce vname in vsega povžije.

Naj me blagoslovi predraga Kri Jezusa Kristusa, da Kri in voda, ki je tekla iz njegove presvete strani, me omije vsih grehov in vsih madežev, in naj me pripravi, da tudi jaz, ko bi bilo treba, prelijem svojo kri v čast Božjo, iz ljubezni do Jezusa in v zveličanje svoji duši.

Naj me blagoslovijo solze mojega Jezusa, da te solze, ktere je na zemlji za nas prelil, zbrišejo vse moje grehe, in mi dodelé potertega duha, da vse grehe svojega življenja britko objokujem.

Naj me blagoslovi obraz Jezusov, da bom v tem umerjočem življenji razsvetljen, da bom tam v neumerjočem življenji tako srečen, da bom gledal svojega Boga z obličja v obličje.

Naj me blagoslovijo oči mojega Jezusa, da me, nevredno stvar, z milostljivim očesom pogleda.

Naj me blagoslovi desnica mojega Jezusa, da me derži in ohrani in me v vsem djanji vodi in podpira.

Naj blagoslovi Jezus vse moje misli, besede in djanja, da bo vse obrnjeno v naj večji čast in počešenje Božje.

Naj me blagoslovijo dela in terpljenje mojega Jezusa, da vse poterpežljivo in z Jezusom sklenjeno storim in poterpim.

Naj me blagoslovi vse notranje Jezusovo, da bo tudi v meni vse očišeno in poživljeno.

Naj me blagoslovi tudi zunanje Jezusovo, da tudi jaz vse zunanje po nauku njegovega sv. evangelija storim.

Naj me blagoslovijo svete petere rane mojega Jezusa, da so vedno odperte za me, in razlivajo svoje obilne milosti čez me in čez vso sveto cerkev.

Naj blagoslovi življenje mojega Jezusa vse življenje moje, da bo spodbudljivo, vneto in sveto.

Naj blagoslovi smert mojega Jezusa mojo smert, da bo pred obličjem Božjim sveta in draga.

Naj me blagoslovi pogreb presvetega telesa mojega Jezusa in tudi hoja

njegove presvete duše v predpeknel v tolažbo in odrešenje ubogih duš.

Naj blagoslovi križ mojega Jezusa moj križ, moje britkosti in težave, da jih prenašam poterpežljivo, zadovoljno, ves vdan v voljo Božjo in iz ljubezni do mojega Jezusa, ki je tudi svoj križ iz ljubezni do mene nesel in na njem za me umerl.

Naj me blagoslovi preblažena Mati Jezusova, da me obogati s svojimi čednostmi, očisti mojih grehov in pokrije s svojo ljubeznijo vse moje hudobije.

Naj me blagoslovijo moj angeljvarh in vsi angelji Božji, da me varujejo mojih sovražnikov, mi na strani stojijo v vsih nevarnostih ter me srečno vodijo po poti v večno zveličanje.

Slednjič naj me blagoslovijo vsi svetniki Božji, da na njihovo prošnjo zadobim milost Božjo, da jih v tem življenji posnemam, in enkrat pridem v zveličanje, katero že oni v nebesih uživajo.

O moj Bog in moj Gospod! uslišal si moje otroško zdihovanje. Dal si mojemu sercu veliko hrepenenje po tebi, da le tebe iše in tebe najde. Kakor jelen hrepení po vodi, tako hrepeni moja duša po tebi. In našel sem živi studenec življenja svoji duši. Tukaj kličem pred teboj, moj ljubeznjivi Zveličar, Jezus Kristus, pravi Bog in človek skupaj. Spoznam z živo vero, da v tem presvetem zakramentu si pričujoč z dušo in telesom, s kervijo in z mesom, ter te ponižno molim svojega Boga in Zveličarja. Moja duša vsa koperní in v preserčni in hvaležni ljubezni do tebe, zavoljo toliko velicega, kar si ji storil. Le kako bi ti mogel poverniti, ker si iz ljubezni do mene nebesa zapustil, si na kervavem križu za me umerl in v presvetem zakramentu še samega sebe mi zapustil!

O ve nepreštete verste nebeških duhov, ki z zakritim obrazom tukaj na tem sedežu svojega Boga pobožno

molite ter ste v njegovo službo vedno vdani; oh, učite me, da tega svojega, zdaj še skritega Boga prav spoznam, z vso močjo ljubim in častim, da ga enkrat tam v nebesih z vami zedinjen na vekomaj gledati, ljubiti in uživati zamorem. Amen.

Moj Jezus, usmili se me! — Sladko Serce Marijno, bodi moje oetje! — Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas! (100 dni odpustkov za vsaki zdihljej.)

Molitev

k presvetemu Jezusovemu Sercu.

Bodi mi pozdravljeno Božje Jezusovo Serce, ti živi studenec večnega življenja, ti neusušljivi zaklad Božji, ti moje tolažilo in moje zavetje! O preljubi Zveličar moj, vžgi v mojem sercu tisto presveto ljubezen, s katero je bilo vneto tvoje Serce! Vlij v moje serce tiste preimenitne milosti, ki izvirajo iz tvojega Serca; pa dovoli mi, o pre-

sladki Jezus! da bo moje serce s tvojim tako sklenjeno in zedinjeno, da bo tudi moja volja s tvojo voljo ve-
komaj zedinjena; ker to je edina želja
moja, da bo zanaprej tvoja presveta
volja vodilo vsim mojim željam, be-
sedam in djanjem. Amen.

Moj Jezus usmili se me!

Molim te, hvalim te, občudujem
te, ti prečudno, vsega češenja vredno
Serce Jezusa Kristusa, iz kterega, ka-
kor iz živega studenca, vse dobro,
vse zveličanske gnade, vedno tekó, in
bodo zmiraj za nas tekle. Preljubeznjivi
Jezus! ti moja preserčna ljubezen,
glej, svoje zares revno in nevredno
serce ti prinesem v dar, ter ga z vso,
meni le mogočno pobožnostjo položim
v tvoje presveto Serce, s ponižno
prošnjo, da ti sam svoje gnade vliješ
vanj, da bo vse v tvoji presveti lju-
bezni se vnelo. Amen.

Božje Serce Jezusovo, usmili se me!

Moj Bog in moj Zveličar Jezus
Kristus! oh, kako pozno je oživela

moja ljubezen do tebe, ki si me z večno ljubeznijo ljubil, in me že davno na se vlekel! Zdaj pa me terdno skleni seboj s strahom, naveži me na se z ljubeznijo in vpokoji me s svojim mirom. Moje serce naj bo eno s tvojim Sercem. Nič nočem vediti, nič ljubiti, pa nič želeti, kakor le tebe, o Jezus, kakor le tebe, moja križana ljubezen. Amen.

Moj Jezus, usmili se me!

O moj Gospod in Zveličar Jezus Kristus! ne prosim te le svojemu sercu vseh blagoslovov, ki tečejo iz tvojega presvetega Serca; ampak zdihujem k tebi tudi za blagor vsim ubogim dušam, ktere si ti s svojo predrago Kervjo odkupil. Naj, o Gospod! vse pritečejo k tvojemu Sercu, k temu studencu, k temu morju tvoje neskončne ljubezni, da bodo v njem s pravo pokoro vsih svojih pregreškov očišene, in te na vse vekomaj ljubijo. Daj vsim in tudi meni večno življenje v tvojem Sercu. Amen.

Božje Serce Jezusovo, usmili se me!

Molitev

k presvetemu Marijnemu Sercu.

O Serce Marije, Božje Matere in naše Matere! Serce preljubeznjivo, dopadajenje presvete Trojice in vredno počesjenja in ljubezni vsih angeljev in ljudi! O ti Serce, naj bolj podobno Sercu Jezusovemu, in njegovo naj zvestejši ogledalo! Serce polno dobrotljivosti in kipeče usmiljenja nad našo revšino, blagovoli led naših serc raztopiti in stori, da se popolnoma Sercu Božjega Zveličarja vdajo. Napolni jih z ljubeznijo do tvojih čednost in vžgi v njih sveti ogenj, v katerem si ti, o blaženo Serce! vedno gorelo. Zakleni v sebe sv. cerkev; varuj jo, bodi vedno njeno sladko zavetje in njena nepremagljiva bramba zoper napade njenih sovražnikov. Bodi naša steza, po kateri do Jezusa pridemo, in studenec, iz kterega nam dohajajo vse gnade, k našemu zveličanju potrebne. Bodi naša pomoč v potrebah, naša

tolažba v britkosti, naša moč v skušnjavah, naše zavetje v preganjanji, naša bramba v vsih nevarnostih, zlasti pa v posebni sili našega življenja, o smertni uri, v tistem strašnem trenutku, od kterega je naša večnost odvisna, ko bo pekel vso svojo moč napel, da bi naše duše požerl; takrat, o naj milejši Devica! nam daj občutiti sladkost tvojega maternega Serca, in občutiti tisto oblast, katero imaš nad Sercem Jezusovim, ter nam odpri ravno v tem studencu usmiljenja varno zavetje, da v nebesa pridemo, in ga tamkaj od vekomaj do vekomaj s teboj hvalimo. Amen.

Spoznano, hvaljeno, ljubljeno, češeno in slavljenno bodi vselej in povsod Božje Serce Jezusovo in brezmadežno Serce Marijno! Amen.

(S to molitevjo se zadobi vsaki dan 60 dni odpustka. Pij VII. 1817.)

Pobožni zdihljeji k Jezusu in k Mariji.

O Jezus! da bi nas grešnike od-

rešil, si sam podobo človeško na se vzel. Hvala in Božje češenje ti bodi za to tvojo ljubezen in toliko ponižanje! In ti, o deviška Mati! bodi češena! Z velikim angeljem Gabrielom in sveto Elizabeto ti zakličemo: Češena si Marija itd.

O večna Beseda, meso si iz ljubezni do nas postala! vdeleži tudi mene tistih gnad, s katerimi si napolnila Serce svoje neomadežane Materne, in s katerimi si že v maternem telesu posvetila sv. Janeza Kerstnika.

O Jezus! ti si hotel reven in nepoznan v hlevu rojen biti. Pripravi si sam v mojem sercu prijetno stanovanje in dodeli mi, da bom skrit in nepoznan pred svetom, z vsimi tvojimi Božjimi naredbami zadovoljen. Daruj mi eno tistih solz, ktere si že v jaslicah točil, in z njo me očisti vsega madeža mojih pregreh.

O Jezus! mali in veliki so v tvojih očeh dopadljivi, če so pobožni. Zato si najpoprej pobožne pa priproste

pastirčke poklical, da so te počastili in molili; potem še le pobožne modre iz Jutrovega. Čast ti bodi z Očetom in sv. Duhom na višavi, in mir ljudem, ki so dobre volje! Daj tudi meni to dobro voljo, in naj bom iz serca ponižen, da vse dobro v sebi in pri drugih le za tvoj dar imam in svojo nevrednost resnično spoznam.

O Jezus! z darmi sv. treh kraljev se ti tudi jaz darujem — v kadilu naj bo moja molitev, v miri vse moje britkosti in terpljenje in v zlatu moja ljubezen do Boga in do bližnjega. Vse te darove položim v roke tvoje deviške Matere in svoje želje sklenem z njenimi željami, da ti bodo toliko bolj dopadljive.

O Jezus! že osmi dan pri tvojem obrezovanji si začel za me kri prelivati, ko si se prostovoljno podvergel tej terdi zapovedi. Daj mi gnado, da vse, kar bom storil ali terpel, in ko bi še tako težko bilo, radovoljno prevzamem, ter se v vsem tvojim Božjim

naredbam popolnoma podveržem. Takrat si tudi sprejel svoje sladko ime „Jezus.“ O Jezus, bodi tudi meni Jezus! Reši me greha in večne smerti; vtisni svoje presveto ime globoko v moje serce, in naj bo o smertni uri moja zadnja beseda: Jezus!

O Jezus! ti si se svojemu nebeškemu Očetu v tempeljno daroval na rokah svoje deviške Matere, ki se je v svoji ponižnosti, kot navadne matere v tempelj podala. Daj mi to milost, da ne bom želel ljudem dopasti, ampak le tebi, moj Bog in Gospod! da bom v svojem sercu slišal besede, ktere je tebi govoril tvoj nebeški Oče: Ta je moj preljubeznjivi Sin, nad katerim imam svoje dopadajenje. In ti, o presveta Mati! ki si ga v tempeljno darovala, bodi tudi naša ljuba Mati. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči. Prosi za nas, sveta Božja porodnica, da bomo vredni obljub Kristusovih.

O Jezus! ker si si zbral ubogo

Mater, je Marija za te darovala dvoje gerlic, dar ubozih. Daj, da bom, ako sem reven, zadovoljen s tvojimi naredbami; ko mi pa deliš zemeljske dobrote, mi daj, da ne bom navezoval svojega serca na nje, ampak da jih vse prav in v dobro obrnem. Naj kruli, naj zdihuje tudi moja duša, kakor gerlica, čez vse storjene grehe, pa naj zdihuje tudi po zedinjenji s teboj v nebesih. Jezus! kterega je pobožni Simeon v naročje vzel in za Zveličarja sveta spoznal in se zato veselil, ponovi in oživi v mojem sercu vero, in vžgi v meni ogenj svete ljubezni, da te, zlasti pri sv. Obhajilu, prejmem z ravno tako preserčnostjo in te zmeraj v svojem sercu ohranim.

O Jezus! komaj si bil rojen, že te je hudobni Herodež iskal umoriti, in bežati si mogel z Marijo in Jožefom v Egipt, v ptujo, malikovavsko deželo; dodeli mi to milost, da se v vsih rečeh popolnoma volji Božji vdam, in po tvojem zgledu zdihnem: Oče! tvoja

volja naj se zgodi! Duša moja! sprem-
ljaj svojega bežečega Zveličarja in nje-
govo deviško Mater. Opusti vse pre-
povedane razveseljevanja in posvetne
poželjivosti, in naj te nobena britkost
in težava ne odverne od poti, ktera
pelje k Jezusu, in po njem k nebe-
škemu Očetu.

O Jezus! brez svoje strehe, med
malikovavci, preživljan s potom svojega
rednika in z rokami svoje ljube Matere,
si hotel rasti med terpljenjem k no-
vemu terpljenju; usmili se me in mi
dodeli, da se vse lenobe ogibljem, in
da pogosto svoje serce k tebi vsega-
vednemu povzdigujem in dolžnosti svo-
jega stanu natanko spolnujem.

O Jezus! kakor si se ti v svojih
mladih letih skerbi svoje deviške Ma-
tere vsega prepustil in si od nje hrano
in obleko prejemal; tako se vdam tudi
jaz vsega tvoji Božji previdnosti, ter
hočem vse dobro, kar mi pošlješ, hva-
ležno prejeti iz tvojih rok.

O Jezus! na povelje svojega ne-

beškega Očeta, si, akoravno še slab na telesu, popotoval v svojo domačo deželo, kjer te ni družega čakalo. kakor terdo dèlo, preganjanje, zaničevanje in sramotna smert; daj mi svojo pomoč, da ves trud pri delu in vse težave svojega stanu iz ljubezni do tebe poterpežljivo prenašam.

O Jezus! ki si v svojem dvanajstem letu z Marijo in Jožefom v Jeruzalem potoval, in tam v tempeljnu ostal, da so te z žalostjo iskali in še le tretji dan našli; oh, nikar ne pripusti, da bi se jaz z grehom kdaj zgubil. In ako bi vendar kdaj tako nesrečen bil, prosi za me, o deviška Mati, da s pravo pokoro urno zopet Jezusa najdem in mu vedno zvest ostanem.

O Jezus! z Marijo in Jožefom si šel nazaj v Nazaret, si jima bil pokoren in si do tridesetega leta, na tihem preživel, da si tako posvetil naše vsakdanje opravila; daj, da tudi jaz v Bogu na tihem živim, in da svoje vsakdanje djanje in nehanje, svoje molitve in

opravila, hojo z družimi, svojo jed in pijačo in vse s tvojimi opravili zedinim.

O Jezus! tvoje Serce je bilo noč in dan pri tvojem nebeškem Očetu, in celo tvoje življenje je bilo vedna molitev; daj tudi meni duha molitve, da vedno sem pred tvojim obličjem, in da moje serce se vedno k tebi povzdiguje.

O Jezus! ki si za nas uboge grešnike kervavo smert na križu prestal, usmili se me in vdeleži me svojega neskončnega zasluženja. In ti, o žalostna Mati, ki si pod Jezusovim križem stala, sprosi mi gnado stanovitosti v sveti ljubezni do Jezusa. Pomagaj mi, da v gnadi Božji živim in umerjem. Amen.

Moj Jezus, usmili se me! Naša ljuba Gospa presvetega serca, prosi za nas!

Molitev za odpustke.

(Po vsakem sv. Obhajilu zamoreš zadobiti popolnoma odpustke, ako kleče pred bitko martro

moliš naslednjo molitev in pristaviš navadne očenaše za odpustke. Papež Pij IX. 1853.)

O dobrotljivi in naj slajši Jezus! glej, pred tvojim obličjem se veržem na kolena, in te prosim za Božjo voljo z vso gorečnostjo svoje duše: vtisni milostno v moje serce žive občutke vere, upanja in ljubezni, resnično žalost nad mojimi grehi in terden sklep poboljšanja, dokler z globokim sočutjem in serčnim žalovanjem tvojih pet kervavih ran pregledujem in v duhu premišlujem, ter si pred oči stavim, kar je že prerok David od tebe govoril, rekoč: „Moje roke in moje noge so mi prebodli, vse moje kosti so razšтели.“ (Ps. 21, 17. 18.)

Druge molitve za odpustke.

1. Za povikšanje in razširjenje sv. katoliške cerkve.

O Gospod Jezus Kristus! priporočim ti sv. katoliško cerkev, tvojo sv. nevesto

in mojo duhovno Mater, za katero si pretil vso svojo predrago Kri, da si jo očistil vsega madeža in jo posvetil do konca sveta. Ne pripusti nikdar, da bi bila omadežana, onečešana ali kako zaničljiva. Odvzemi ji vse pohujšanje, vse pregreške. Varuj jo v nevarnih nevihtah, povzdigni jo med vsemi narodi in razširi jo po vsi zemlji. Amen.

2. *Za zatrenje krivoverstva.*

Gospod, usmili se stiskane svoje cerkve. Saj je tista njiva, katero si ti sam in so jo aposteljni obsejali z naukom sv. evangelija. Pa glej, koliko lulike nesrečnega krivoverstva je na njo posejal vesoljni hudobni sovražnik. O koliko narodov, koliko kraljestev je s krivo vero okuženih! Kdo zamore ta poničljivi plevel v korenini zatreti; toliko bodeče ternje, ki neprenehoma dobro seme sv. katoliške resnice duší? O nihče drugi tega ne premore, kakor le ti, Vsegamogočni! Spreoberni toraj vse krivo- in nevernike, ki tvojo sveto cerkev kerhajo in v nji mir podirajo. Daj, da vsi ljudje za- veržejo vsako zmoto, v tebe resnično, djansko verujejo in se nikakor nič ne ločijo od vsega, kar tvoja sv. cerkev uči, in kar sleherni verovati in storiti mora, da bo večno zveličan. Amen.

3. *Za mir in edinost med kerškanskimi poglavarji.*

Gospod, s svojim rojstvom si mir na zemljo prinesel. Angelji tvoji so ga nam ljudem oznanovali. O kako pač potrebujemo tega miru! Vlij ti sam v serca kerškanskih poglavarjev duha mirnosti in edinosti. Spravi in zedini njihove serca s sveto vezjo dobrotljivosti in ljubezni, da vsi med seboj zedinjeni, sveto katoliško cerkev zoper vse njene sovražnike branijo, svoje podložne pa srečno in sveto vladajo. Amen.

4. *Molitev za vidnega poglavarja sv. cerkve.*

Najvikši in večni dušni pastir, Jezus Kristus! Priporočim ti našega svetega Očeta, Tvojega poglavarja na zemlji. Vodi, razsvetli, vterdi, varuj, brani, podpiraj in ohrani ga; daj mu dolgo življenje; osreči ga na zemlji in ne daj ga v roke sovražnikom, da tvojo sveto cerkev zvesto vlada in jo po tvoji volji vodi. Amen.

(Moli še sedem očenašev in sedem češenamarij z apostoljsko vero in čast bodi . . .)

Zdihljeji k preblaženi Devici Mariji.

Presveto in neomadežano spočetje preblažene Device Marije, bodi češeno! (100 dni odpustkov. Pij VI. 1793.)

Neomadežano Serce Marijno prosi za nas! (100 dni odp. Pij IX. 1867.)

Sladko Serce Marijno, bodi moje otenje. (100 dni odp. Pij IX.)

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas! (100 dni odp. Pij IX.)

Vtisni, o Mati! rane svojega Sina globoko v mojo dušo, kakor si jih ti žalostno občutila.

(Kdor s skesanim srcem v čast žalostni Materi Božji moli 7 češena si Marij in vselej pristavi ta zdihljaj, zadobi 300 dni odpustkov vsaki dan; o mesecu pa popolnoma odp. z navadnimi pogoji. Pij VII. 1815.)

Molitve

za vsaki dan v tednu k preblaženi Devici Mariji.

(Papež Pij VII. je 1808 dodelil vsim vernim 300 dni odpustkov — enkrat na dan, kateri s skesanim srcem opravijo naslednje molitve za vsaki dan z 3 češena si Marija, v čast preblaženi Devici Mariji, da bi se s tem nekoliko popravila nečast, katero so nji storili krivoverci in slabi kristjani. Kdor pa za vsaki dan posebno molitev s 3 češena si Marija celi mesec opravlja, se lahko vdeleži popolnoma odpustkov, kateri dan koli, sprejme sv. zakramente. Te molitve so vzete iz spisov sv. Ligvorija.

V nedeljo.

O Marija, Mati Božja, glej, pri tvojih nogah kleči ubog grešnik, ki je k tebi pri-
 tekkel in na te stavi vse zaupanje svoje. Spoznam, da nisem vreden, da bi se ozerla na me; pa tudi vem, da zavoljo svojega Sina, kateri je za nas grešnike smert prestal, imaš veliko hrepenenje, da bi nam pomagala. O Mati usmiljena, glej mojo revšino in imej usmiljenje z menoj! Saj te sploh kličejo pribežališe grešnikov, upanje maloserčnih, pomoč zapušenih, toraj si tudi meni pribežališe, moje upanje in moja pomoč. S svojo priprošnjo me boš rešila. Zavoljo ljubezni do Jezusa Kristusa mi pomagaj. Podaj, podaj svojo roko globoko padlemu, ki se ti ponižno priporočuje. Vem, da je tvoje veliko veselje, ako grešnika rešiti zamoreš; podaj mi toraj svojo mogočno roko, ker ti mi pomagati zamoreš; S svojimi grehi sem zapravil gnado Božjo in tako pogubil svojo dušo. V tvoje naročje se podam; le pokaži mi, kaj naj storim, da zopet gnado svojega Boga zadobim. Pripravljen sem, brez odlašanja vse potrebno storiti. On sam me pošlje k tebi, da mi ti pomagaš. On hoče, da pri tebi išem pribežališa, da mi, ne le zasluženje

tvojega Sina, ampak tudi tvoja priprošnja k zveličanju pripomore. Zato se zatečem k tebi. Prosi Jezusa za me in pridobi mi tiste gnade, ktere bodo v delež vsim, ki svoje zaupanje stavijo na te. To in tako upam. Amen. Češena si Marija — trikrat.

V pondeljek.

O kraljica nebeška, presveta Božja porodnica! dolgo sem bil suženj hudobnega duha; zdaj pa se hočem na vekomaj posvetiti v tvojo službo, ter sem pripravljen, tebe častiti, tebi služiti vse svoje žive dni. Vzemi me za svojega služabnika, pa ne zaverzi me, kakor zaslužim. O Mati moja! v te stavim vse zaupanje svoje. Častim in hvalim Boga, da mi je v svoji milosti dal to zaupanje v té. Res je, da sem se prederzno v grehe pogreznil; vendar upam po zasluženji Jezusa Kristusa, in po tvoji mili priprošnji, da sem že odpušenje zadobil. Vendar še nisem popolnoma miren, o preljuba moja Mati! Ena misel me hudo nadleguje; in sicer, da gnado Božjo lahko zopet zgubim; ker vedno sem v nevarnosti, moji sovražniki nič ne počivajo, in nove, hude skušnjave me lahko napadejo. Oh, varuj me toraj, moja Gospa! Stoj mi na strani zoper vse napade peklenške, in ne

pripusti, da bi vnovič zabredel v greh in zopet razžalil tvojega Božjega Sina. Oh, nikdar naj se ne zgodi, da bi svojo dušo, nebesa in ljubega Boga zopet zgubil. Za to milost te prosim, o Marija! te milosti serčno želim; to milost mi sprosi od Boga. To terdno upam. Amen. Češena si Marija — trikrat.

V torek.

O presveta Devica Marija, ti Mati vse dobrote in usmiljenja! Ako se spomnim svojih grehov in mislim na smertno uro svojo, sem res zbehan in se tresem. O presladka moja Mati! na Kri Jezusa Kristusa pa na tvojo priprošnjo stavim vse zaupanje svoje. O tolažnica žalostnih! ne zapusti me tisto uro; ne jenjaj me tolažiti v takratni veliki britkosti in težavi. Ako me je že groza, ko se spominjam svojih storjenih grehov, pa ne vem za gotovo, če so mi odpušeni, in se bojim, da bi nazaj v nje ne zabredel, in me straši že zdaj ojstra pravica Božja, kako mi bo še le takrat pri sercu! O moja Gospa! sprosi mi, preden se približa moja zadnja ura, solze resnične pokore čez vse moje grehe; sprosi mi pravo poboljšanje in zvestobo mojemu Bogu do konca mojega življenja. In ko se bo

ura moje ločitve približala, takrat, o Marija, vse zaupanje moje! mi pomagaj v tisti veliki britkosti; podpiraj me, da ne zgubim zaupanja pri pogledu mojih pregreh, ktere mi bo hudobni duh pred oči stavil. Sprosi mi milost, da bom zamogel večkrat te poklicati, da bom, s tvojim presladkim imenom tvojega prečešenega Sina na jeziku, svojo dušo zdihnil. To milost, ktero si tolikim svojim častivcem že sprosila, prosim in za gotovo upam od té. Amen. Češena si Marija — trikrat.

V sredo.

O Mati mojega Boga, presveta Devica Marija! Kolikrat že sem s svojimi grehi večni pekel zaslužil! Sodba bi bila morebiti že po mojem prvem grehu čez me sklenjena, ako bi ne bila ti, o preusmiljena Mati! Božje pravice zaderževala, in ako bi ne bila s svojo materno ljubeznijo mojega terdega serca nagnila, da sem zaupal na te. In v kakšne pregrehe in hudobije bi bil pa še zabredel pri tolikih nevarnostih, ako bi me ne bila ti, moja ljuba Mati, obvarovala s tistimi gnadami, ktere si pri svojem Sinu sprosila za me!

O Marija, ti kraljica nebeška! kaj mi bo pa pomagalo tvoje usmiljenje in tvoja

dobrota, ktero mi tako obilno skazuješ, ako bom z lastnim zadolženjem vendar pogubljen? — Oh, tega ne! Če tudi je bil nesrečen čas, ko te nisem ljubil, te pa ljubim zdaj za Bogom čez vse. Ne pripusti vendar nikdar, da bi se kdaj ločil od tebe in od tvojega Boga, ki mi po tvojem posredovanji toliko milost skazuje. Moja preljubeznjiva Mati, varuj me, da ne bom v peklu z zaverženimi angelji preklinjal svojega nesrečnega bivanja. Ali boš mogla prenašati, če boš vidila, da je zaveržen, pogubljen eden tvojih otrok, ki te je klical na pomoč? O Marija, ali jaz sam bi si zadolžil svoje pogubljenje? Zares, le z lastnim zadolženjem bom pogubljen, ako tebe zapustim. Pa kdo bi imel tako spačeno serce, da bi te zapustil? Kdo bi pozabil ljubezen, kakoršno mi ti skazuješ? O ne, nikdar nihče zgubljen ne bo, kdor se ti z zvesto ljubeznijo priporočuje, kdor pri tebi zavetja, pomoči išče. O ljuba moja Mati! ne prepusti me samemu meni; če nočeš, da bi bil pogubljen; pelji me le zopet nazaj k sebi, da pri tebi pomoč dobim. Reši me, ti upanje moje! Reši me peklenškega žrela; reši me vsega greha, ki edini me pogubiti zamore. Amen. Češena si Marija — trikrat.

V četertek.

O kraljica nebeška! čez vse kore angeljske povzdignjena, sediš naj bližje sedeža Božjega; iz te solzne doline ti jaz ubogi grešnik pošljem pozdravilo, ter te prosim, da se milostljivo ozreš na me. Glej, o Marija! v kolikih nevarnostih sem, in tudi vedno bom, dokler bom živel na zemlji; tako, da se bati moram, da bi ne zgubil duše, nebes in Boga. Na te, o moja Gospa, zidam in stavim vse svoje zaupanje. Ljubim te, pa serčno hrepenim, da bi te skoraj vidil in častil, tam v kraju večnega veselja.

O Marija, kdaj bo pač napočil tisti dan, ko bom pred tvojimi nogami se srečnega imenovati mogel! Kdaj bom poljubil tisto presveto roko, ki mi je že toliko milost podelila? Res je, moja ljuba Mati! da sem ves čas svojega življenja nehvaležen proti tebi; pa, ko bom nebesa dosegel, bo jenjala moja nehvaležnost. Tam te bom zmiraj ljubil, in vso večnost bom svoje pomanjkljivosti s hvaljenjem in češenjem popravljaj. Hvalim Boga, da mi je dal toliko zaupanje na Kri Jezusa Kristusa in na tvojo mogočno priprošnjo. Nobeden tvojih častivcev ni bil ogoljufan, ki je tako zaupal na te; tudi jaz zastonj ne bom upal.

O Marija, prosi svojega Sina, kakor ga tudi sam po zasluženji njegovega terpljenja prosim, naj podpira to moje zaupanje in naj ga vedno terdnejšega stori. Amen. Češena si Marija — trikrat.

V petek.

O Marija, ti si naj žlahtnejši, naj vikši, naj lepši in naj svetejši zmed vseh stvari. O da bi te pač vsi spoznali tebe, veličastna Gospa, in da bi te ljubili, kakor zaslužiš! To me vendar tolaži, da je veliko svetih duš v nebesih in veliko pravičnih na zemlji, ki te spoznajo in so tvoje dobrote in tvoje lepote vse prevzeti. Čez vse pa se veselim, da te Bog bolj ljubi, kakor vsi angelji in ljudje.

Moja preljubeznjiva kraljica; tudi jaz, ubogi grešnik, te ljubim; pa kakó revna je moja ljubezen! Pač si želim, da bi te bolj serčno, bolj močno ljubil; oh, sprosi mi od Boga to ljubezen. Saj je ljubezen do tebe gotovo znamenje zveličanja, in je milost, katero Bog podeli tistim, kateri bodo večno zveličani.

Spoznam, o moja ljuba Mati! da me veže sveta dolžnost do tvojega ljubljeneega Sina; on zasluži, da ga ljubim čez vse. Ti pa, ki naj bolj želiš, da bi tvojega Božjega

Sina vsi čez vse ljubili, sprosi mi to milost od Boga, da ljubim Jezusa Kristusa čez vse. To meni sprosi ti, ki vse dobiš, kar od Boga želiš. Jaz ne išem nobenih dobrot te zemlje, nobenih časti, nobenega bogastva, jaz išem le, kar tvoje Serce naj bolj želi, da ljubim čez vse le svojega Boga. Saj ni mogoče, da bi ti ne podpirala te moje želje, ki je tebi pred vsem dopadljiva! O ne; tvoja pomoč mi je blizo; saj slišim že tvoje prošnje pri Bogu. Prosi toraj, oh, le prosí, o Marija! in ne jenjaj prositi za me tako dolgo ne, da me vidiš tam v svetem raji, ko bom brez skerbi, ko bom zadovoljen, da bom Boga in z njim tebe, svojo preljubo Mater, posedel in ve-komaj ljubil. Amen. Češena si Marija — trikrat.

V saboto.

O moja presveta Mati! spoznam vse milosti, ktere si mi pri Bogu sprosila; pa vidim tudi nehvaležnost, katero tebi skazujem. Nehvaležnik pa ne zasluži nobenih novih dobrot; vendar ne bom obupal, in le še bom stavil svoje zaupanje na tvoje usmiljenje. O moja mogočna priprošnica, imej usmiljenje z menoj! Ti si delivka vseh milost, ktere je mili nebeški Oče nam ubogim namenil, in le zato te je storil tako mo-

gočno, tako bogato in tako dobrotljivo, da nam pomagaš. Serčno želim zveličan biti; glej, v tvoje roke položim svoje večno zveličanje, tebi izročim svojo dušo. Jaz želim tvojim služabnikom prištet biti; o ne zaverzi me! Saj ti išeš uboge in revne, da jim pomagaš; ne zaverzi toraj mene ubozega grešnika, ki se k tebi zatečem. Prosi za me; tvoj Sin vse stori, kar ga ti prosiš. Vzemi me pod svoje varstvo in nič se mi ni bati; ker, če me ti varuješ, kaj se bom bal? Ne bojim se potem zavoljo storjenih grehov, ker upam, da mi boš odpušenje sprosila; ne bojim se peklenških duhov, ker ti si mogočnejši, kot ves pekel; ne bojim se mojega sodnika Jezusa, ker tvoja prošnja ga bo potolažila.

Vzemi me toraj pod svoje varstvo, o moja Mati! in sprosi mi odpušenje mojih grehov, serčno ljubezen do Jezusa, sveto stanovitnost, srečno smert in potem večno zveličanje. Res, da ne zaslužim teh milost; pa če ti za me Gospoda prosiš, jih bom gotovo dobil. Prosi tedaj Jezusa za me, o Marija. Na te se zanesem, v te stavim svoje zaupanje, v tem zaupanju živim potolažen in v tem zaupanju tudi umreti hočem. Amen. Češena si Marija — trikrat.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog, Oče nebeški,	}	usmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik sveta,		
Bog sveti Duh,		
Sveta Trojica, en sam Bog,		

Sveta Marija,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Mati Božja,		
Sv. devic Devica,		
Sv. Mihael,		
Sv. Gabriel,		
Sv. Rafael,		

Vsi sveti angelji in arhangelji, za nas Boga

Vse verste zveličanih duhov, } prosite!

Sv. Janez Kerstnik,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Jožef,		

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga prosite!

Sv. Peter,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Pavel,		
Sv. Andrej,		
Sv. Jakob,		
Sv. Janez,		
Sv. Tomaž,		

Sv. Jakob,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Filip,		
Sv. Jernej,		
Sv. Matevž,		
Sv. Simon,		
Sv. Tadej,		
Sv. Matija,		
Sv. Barnaba,		
Sv. Lukež,		
Sv. Marka,		

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi,	}	za nas Boga prosite!
Vsi sveti nedolžni otroci,		

Sv. Štefan,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Lavrenci,		
Sv. Vincenci,		

Sv. Fabijan in Sebastijan,	}	za nas Boga prosite!
Sv. Janez in Pavel,		
Sv. Kozma in Damijan,		
Sv. Gervazi in Protazi,		
Vsi sveti mučeniki,		

Sv. Silvester,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Gregori,		
Sv. Ambrož,		
Sv. Avguštin,		
Sv. Jeronim,		
Sv. Martin,		
Sv. Nikolaj,		

Vsi sveti škofje in spoznovavci, za nas
Boga prosite!

Vsi sveti učenci, za nas Boga prosite!

Sv. Anton,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Benedikt,		
Sv. Bernard,		
Sv. Dominik,		
Sv. Frančišek,		

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga
prosite!

Vsi sveti mnih in pušavniki, za nas Boga
prosite!

Sv. Marija Magdalena,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Agata,		
Sv. Lucija,		
Sv. Neža,		
Sv. Cecilija,		
Sv. Katarina, Sv. Anastazija,		

Vse svete device in vdove, za nas Boga
prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas
Boga prosite!

Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv; usliži nas, o Gospod!

Vsega hudega,	}	reši nas, o Gospod!
Vsega greha,		
Svoje jeze,		
Nagle in neprevidene smerti,		

Skušnjav hudičevih,
 Jeze, sovraštva in vse hude volje,
 Duha nečistosti,
 Treska in hudega vremena,
 Šibe potresa,
 Kuge, lakote in vojske,
 Večne smerti,
 S skrivnostjo svojega sv. včlovečenja,
 S svojim prihodom,
 S svojim rojstvom,
 S svojim kerstom in sv. postom,
 S svojim križem in terpljenjem,
 S svojo smertjo in svojim pokopom,
 S svojim sv. vstajenjem,
 S svojim čudnim vnebohodom,
 S prihodom tolažnika sv. Duha,
 V dan sodbe,
 Mi grešniki,
 Da nam zanesi,
 Da nam odpusti,
 Da nas k pravi pokori pripelji,
 Da svojo sv. cerkev vladaj in ohrani,
 Da pastirja apostoljskega in vse cerkve-
 ne stanove v svoji sv. veri ohrani,
 Da sovražnike sv. cerkve ponižaj,
 Da našega cesarja obvaruj,
 Da keršanskim kraljem in oblastnikom
 mir in pravo enovoljnost daruj,
 Da vsemu keršanskemu ljudstvu mir
 in edinost dodeli,

reši nas, o Gospod!

prosimo te, sliši nas!

Da nas vse v svoji sveti službi poterdi
in ohrani,

Da naše misli k nebeškim željam povzdigni,

Da vsim našim dobrotnikom večne dari
dodeli,

Da duše naše, in naših bratov, bližnjih
in dobrotnikov večnega pogubljenja
reši,

Da sad zemlji daj in ohrani,

Da vsem vernim dušam večni pokoj
dodeli,

Da nas usliši,

Sin Božji,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . .

V. In nas ne vpelji v skušnjava.

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

prosimo te, sliši nas!

Molitve.

1. *K sv. Rešnjemu Telesu.*

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo.

O. Amen.

(Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.)

2. *Za odvernjenje vseh nadlog in nevarnost.*

Vsegamogočni, večni Bog! nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, boleznj in žalostne, revne čase.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladár vseh vernih! glej milostljivo na svojega služabnika, našega škofa I., ki si ga pastirja naši škofiji postavil; dodeli mu, da tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vseh kraljestev! dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju I., spoznati in častiti tvojo moč, s katero se sovražnik premaga; da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar more k tvoji Božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spo-

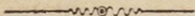
znaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že s sveta ločili, na prošnje vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vseh grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri brez vsega razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k pravi pokori in k popoljšanju našega življenja. Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo, kakor tvoji pokorni otroci v življenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi, o Gospod! bodi vedno priporočeno vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj uživati, in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojem ljubim Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč, ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš .. Češena si Marija .. (petkrat.)

Sveti križev pot

sv. očeta

Leonarda Porto - Mavriškega.

(Pri sv. križevem potu se lahko vdeležiš obilno popolnih in nepopolnih odpustkov, ktere zamoreš dušam v vicah darovati. Da boš pa to dosegel, je treba: 1. da križev pot res obiskuješ, to je, od štacijona do štacijona hodiš, kar te opomni na tisto težavno pot, po kateri je naš Zveličar Jezus Kristus težki križ na goro Kalvarijo vlekkel, da je za nas na njem križan bil. Če zavoljo bolezni ali gnječe hoditi ne moreš, se saj proti vsakemu štacijonu, če le moreš ozri; ali pa nekaj stoje nekaj klečé moli. — 2. Moraš biti v stanu gnade Božje. — 3. Moli s skesanim srcem. — 4. Premišljuj pri vsakem štacijonu Kristusovo terpljenje. — Na voljo pa je prepušeno, da premišljuješ in moliš, kar in kolikor premoreš. Naj bolj sloveč križev pot in po vsem keršanstvu naj bolj priljubljen je naslednji, kterega je pred kakimi 200 leti zložil slavni frančiškan in misijonar, sv. Leonard Porto-Mavriški.)

Ker se pri tem svetem premišljevanji lahko vdeležiš več popolnih odpustkov, za se pa jih več ne potrebuješ, daruj jih Bogu za duše v vicah; ali za dušo pokojnega očeta, matere, brata in sestre, ali kterega družega.)

Darovanje sv. križevega pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim te čez vse, ker si večna dobrota in neskončna

milost. Žal mi je iz vsega serca, da sem kdaj tebe, o naj večí dobrota! razžalil. Darujem ti ta sv. križev pot tebi v čast, v spomin tistega težavnega pota, po katerem si zavoljo mene ubogega grešnika hodil. Vseh odpustkov se žilim vdeležiti, kateri so za sv. križev pot podeljeni; toraj tudi želim tako vse opraviti, kar in kakor je v zadobljenje odpustkov storiti potreba. Prosim te, o Jezus! dodeli mi gnado in moč, da bi s tem sv. križevim potom v tem življenji tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje mogel zaslužiti. Amen.

Oh, pridite stvari!
 Kaj, glejte, se godi!
 On, ki nas vse živi,
 Strašno za nas terpi.

I. štacijon.

Jezusa v smert obsodijo.

Razgajžljan, zapljevan,
 In kronan, zasram'van,
 Pred sodbo je peljan,
 Nedolžno v smert izdan.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je krivično sodbo

brez vsega ugovarjanja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ktere so sodbo podpisale. Hudobnost tvojega jezika, s katerim si se večkrat zoper Boga in bližnjega pregrešil, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa v smert obsodil. Oberti se tedaj k njemu, jokaj in zdihni, bolj s srcem, kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako nezmerna je tvoja ljubezen proti meni, ubogemu grešniku! Boš li tedaj za nevredno, hudobno stvar ječo, verige, tepenje terpel? in v kako grozovito smert obsojen? Oh, to je zadosti, da mi rani moje serce, da objokujem svoje pregrehe, ktere sem s svojim jezikom storil. Tedaj jih obžalujem in kličem k tebi: O Jezus! usmiljenje; prosim te, usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

2. štacijon.

Jezus vzame križ na rame.

Glej, križ mu naložé
Na ranjene ramé;
Oh, Jagnje Božje gré,
In nese vseh dolgé.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, s kakšnim veseljem in radovoljnim srcem objame dobrotljivi Jezus sveti križ, in kako poterpežljivo prenaša tepenje in sovanje malopridnega ljudstva! Ti pa poln nevolje in nepoterpežljivosti bežiš pred križem, kar je le mogoče! Kaj ne veš, da se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh, objokuj svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu, zdihni in reci:

Ne tebi, o Jezus! ampak meni se spodobi križ. O težki križ, ki so ti ga moji grehi naložili! O ljubeznjivi Jezus! dodeli mi gnado in moč, da bom objel vse križe, ktere sem s svojimi grehi zaslužil. Stori, da bom voljno objel svoj križ, in se tako ločil od sveta; daj mi tako ljubezen do križa, da bom vselej s tvojo služabnico, sv. Terezijo, vošil in želel: Terpeti ali umreti; umreti ali terpeti.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

3. štacijon.

Jezus pade prvič pod križem.

Opešal je v močeh,

Podre ga križ, naš greh;

Vtopljen v sveta dolgeh,
Leži potert na tleh.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus za-
voljo tolikanj prelite Kervi ves oslabiljen
pervič na zemljo pade. Oh, kako ga s
pestmi bijejo, z nogami teptajo in sujejo!
Vendar ni pritoževanja ali nevolje iz nje-
govih ust slišati. Ti pa tarnaš in tožiš, če
le majhen križ občutiš, ali zoperno besedo
slišiš. Oh, sovraži svojo nepoterpežljivost,
svoj napuh in svojo nečimernost. Zdihni k
Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej me, preu-
bozega grešnika, pred tvojimi nogami. Oh,
kolikrat in v kako velike pregrehe sem
padel! kolikrat sem se v globočino pregreh
pogreznil! O Jezus, stegni in podaj mi
svoje roke! Pomoči, o Jezus! pomoči pri
tebi išem, da bi ves čas svojega življenja
nikoli nikoli smertnega greha več ne storil,
in bi tako v svoji zadnji uri zveličanja
upati zamogel!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

4. štacijon.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Oh, žalosten spomin!
 Ker sreča Mater Sin,
 Njej gre meč bolečin
 Do serca globočin.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo Serce Jezusovo! Oh, s kakošno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijino Serce, ko sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! „Kaj ti je storil moj Sin?“ ti kliče Marija. „Kaj hudega ti je storila moja Mati?“ te vpraša Jezus. Oh! zapusti že enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva toliko žalost in britkost terpiva. O grešnik! kaj praviš na to? Reci tedaj in zdihni v svojem sercu:

O Božji Sin Marije! o presveta Mati mojega ljubeznjivega Jezusa! ves raztert in ponižan klečim pri vajnih nogah. Jaz sem tisti izdajavec, s svojimi grehi sem brusil meč, kateri je vajno Serce ranil. Oh! iz serca mi je žal. Prosim vaji, odpustita mi! Milost, o Jezus! milost, o Marija! po svoji veliki milosti mi dopustita, da nikdar

več ne bom grešil, temuč da bom vajno grenko terpljenje in žalost noč in dan pre-mišljeval in objokoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

5. štacijon.

Simon Cirenejski pomaga Jezusu križ nositi.

Omagal Jezus je
Od teže križeve;
O Simeon, prosim te,
Ne brani križa se.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, kateri si nečimernosti sveta in sladnostim svojih počutkov ves vdan, ki svojih križev ne nosiš radovoljno, ampak le, ker se jih braniti ne moreš, z veliko nevoljo. Oh! zbudi si že enkrat serce, in usmili se svojega tako obloženega Zveličarja. Sprejmi radovoljno vse križe in nadloge, ktere ti bo poslal tvoj ljubeznjivi Oče. Terdno skleni, ne samo vse zopernosti s poterpežljivostjo prenašati, ampak tudi svojemu Bogu za nje hvaležnega se skazovati. Prosi ga takole:

O ljubeznjivi Jezus! hvalim te za to-

liko priložnost, ktero mi daješ, da bi za te terpeti in za se kaj zaslužiti mogel. Oh, moj Bog! daj mi, da bom vse, kar se mi bo v tem življenji težkega prigodilo, s poterpežljivim srcem prenašal, in potem večnega veselja se vdeležil. Stori, o Jezus! da bom tukaj s teboj jokal in terpel, potlej pa s teboj v nebesih gospodoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

6. štacijon.

Veronika poda Jezusu potni pert.

S pertom Veronika
Obriše Jezusa,
Spomin zato ji da
Terpljenja britkega.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in prevdari v tem pertu sveto obličje Zveličarjevo. Ljubi Jezusa, in po tej ljubezni si njegov obraz v serce vtisni! O kako srečen boš, ako boš živel z Jezusovim obrazom v svojem sercu, in ž njim v večnost šel. Da bi tedaj to gnado zadobil, prosi svojega Boga in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisni

v moje serce sveti obraz svojega obličja, da bom brez nehanja na te mislil, noč in dan tvoje grenko terpljenje premišljeval in svoje grehe objokoval. O Jezus! s kruhom tvojega terpljenja hočem nasitovati svojo dušo, in moje oči bodo vselej solze točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

7. štacijon.

Jezus pade drugič pod križem.

Slabosti ves prevzet
Pod križem pade spet;
O jenjaj, grešni svet!
Ponavljaj' greh preklet.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in tvoj Gospod, zopet na zemlji leži, ves oslavljen od velike bolečine, utrujen in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da je tvoja prevzetnost Jezusa poterla, in ga na zemljo vergla, ker je prenesti ne more. Oh, zapusti svojo ošabnost, ne bodi več tako napuhjen. Spokori se in skleni ponižnejši biti. Reci s skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus! akoravno vidim, da na zemlji pod težo križa ležiš, vendar te molim in častim, kakor svojega mogočnega in večnega Boga. Prosim te, poteri moj napuh; vzemi iz mojega serca ošabnost, da bom spoznal svojo nečimernost, da bom vse zasramovanja prejemal s tolikanj tebi ljubo ponižnostjo, da bom potem tudi s teboj povikšan v nebeškem kraljestvu.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

8. štacijon.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Usmiljene žene!
Ne jokajte zame!
Točite za se le
Spokornih serc solze!

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli v svojem sercu, kolikanj ti je vendar treba jokati in žalovati. Pervič, ker tvoj ljubeznjivi Jezus toliko zavoljo tebe terpi; drugič sam nad seboj, ker si tako nehvaležen in ga ne nehaš žaliti. Kako moreš, premišljevaje njegove grozovite bo-

lečine še terdovraten ostati! Poglej, kako milostljivega se Jesus revnim Jeruzalemskim ženam skazuje! Zaupaj tedaj vanj in zdihni s srcem:

O ljubeznjivi Jezus! Oh, kako je to, da se moje serce ne raztopi v solzah velike žalosti? Solze, oh, Jezus! prosim; solze prave pokore in serčnega obžalovanja mi daj, da bom z objokanimi očmi in s kesanim srcem zadobil tisto milost, katero si ubogim ženam skazal. Oh, Jezus! ne obračaj od mene svojih milostljivih oči. Poglej me ubozega grešnika, da bom tudi jaz ves potolažen na zadnjo uro te viditi mogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

9. štacijon.

Jezus pade tretjič pod križem.

Oh, Jezus omedlí,
Pod križem spet leží,
Naj vendar se zbudí,
Kdor še v pregrehah spí.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh! s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli: Je-

zusa, krotko, nedolžno ovčico, Judje, neverniki, kakor stekli volkovi tepo, sujejo, sem ter tje po terdih kamnih vlačijo! O nesrečni greh, ki samega Sinu Božjega tako grozovito terpinčiš! O grešnik! ni morebiti tvoj ves poterti in kervavi včlovečeni Bog vreden tvojih solz? Oh, reci tedaj ves objokan:

O vsegamogočni Bog! ki nebo in zemljo z enim perstom deržiš, kdo te je tako neusmiljeno vergel? Oh, noben drug ne, kakor moja pregreha, v katero sem tolikrat zopet padel. Moja hudobija ni jenjala grešiti, in zato se je množilo tvoje terpljenje. Toda poglej, o Jezus! pred teboj zdaj klečim s skesanim srcem, in terdno sklenem, svoji hudobiji konec storiti. Z objokanimi očmi ti terdno in zvesto obljubim: Nikdar več nočem grešiti; o Bog! nikdar več; nikdar več ne.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

10. štacijon.

Jezusa slečejo in mu želča piti dajo.

Ko pride na goró,
Ga slečejo gerdó;
Pijačo mu dajo
Ostudno in grenko.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, o duša! kako Jezusu, ki je po svojem životu ves ranjen in stepen, še grenkega želča piti dajo. Poglej, kako on tvojo nesramožljivost, nespodobno obnašanje in nečimernost v obleki s svojo nagoto plačuje, z želčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojega Jezusa brez milovanja pogledati? Oh, verzi se k nogam svojemu Jezusu in reci:

○ žalostni Jezus! kako velik razloček je med teboj in med menoj! Ti si ves ranjen, poln greukosti in ves s kervijo oblit; jaz pa ves nečimern, poln sladnosti in veselja; ali saj tak želim biti. Oh! jaz nisem na pravem potu. O Jezus! pelji me ti na pravo stezo. Stori, da mi bodo vse sladnosti tega sveta grenke in zoperne, da bom namesto njih želel tvoje terpljenje občutiti, in da tako vreden postanem, s teboj večno veselje uživati.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. štacijon.

Jezusa na križ pribijajo.

Na križ ga polože,
Razpno roke, noge;

Žebli mu zdaj nove
Še rane naredé.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, katero je občutil dobrotljivi Jezus, kadar so mu rabeljni ude, kite in žile z žebli prebodli. O kako je to, da tvoje serce kar žalosti ne počí, ker vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno moré tvojega Zveličarja? Saj zdaj toči solzé, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje serce strah in ljubezen do tebe! In ker so moji grehi tisti žebli, ki so tebe na križ pribili, stori s svojo gnado, da bodo vse moje hude želje in občutki na tvoj križ nabiti in tamkaj umorjeni, da bom v življenji in v smerti s teboj križan, tudi s teboj v nebesih večno kraljevati zamogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

12. štacijon.

Jezus umerje na križu.

Na križu tam visi,
Oh, sveta teče Kri!

Za grehe vseh ljudi
Zveličar smert stori.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Odpri tukaj oči in preišluj svojega na križ pribitega Jezusa. Pogledaj vse blede obličje Božje. Poslušaj, kako prosi odpuščenja tistim, kateri ga križajo in žalijo. Razbojniku obljubi nebeško kraljestvo, svojo Mater izroči Janezu, svojo dušo priporoči nebeškemu Očetu; poslednjič pa umerje z nagnjeno glavó. Tedaj je moj Jezus umerl! Res, umerl je na križu, in zavoljo mene. O duša moja! kaj boš zdaj počela? Oh, ne hodi proč, ako ne s ponižnim in skešanim srcem. Objemi križ in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! vem in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, kateri so tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene gnade nisem vreden, ker sem tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kadar te slišim tudi za tiste prositi, kateri so te križali. Kaj hočem tedaj za te storiti, ko si ti toliko za me storil? Pogledaj, o Jezus! pripravljen sem in voljan, vsim odpustiti, kateri so me kdaj razžalili. Res, moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsim; iz serca jih objamem,

in jim želim vse dobro. In tako tudi upam
v svoji smertni uri slišati vesele besede tvoje:
„Še danes boš z menoj v raji!“

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

13. štacijon.

Jezusa s križa snamejo in ga Mariji v
naročje položé.

Marija! k teb' hitim,
Tvoj'ga Sinu častim;
Z vama, dokler živim,
Rad jokam in terpim.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako oster je bil meč, ki je
prebodel Serce žalostne Matere, ko je svo-
jega mertvega Sina v naročje vzela. Vi-
dila ga je vsega ranjenega in kervavega.
O kakšno žalost in bolečino je ona takrat
v svojem Sercu čutila! Kteri meč pa je
bil tako oster, ki je prebodel njeno Serce?
Oh, greh je bil, kteri je Jezusu življenje
vzel, in Marijno Serce tako močno ranil.
Objokuj tedaj ta grozoviti greh. Skleni
svoje solze s solzami svoje žalostne Ma-
tere, in zdihni k njej tako:

O kraljica vseh mučenikov! kdaj bom

vreden, da bi prav zapopadel tvojo žalost in bolečino! Kdaj bom zadobil gnado, tvojo žalost v svojem sercu nositi in s teboj terpeti? O velika Gospa! sprosi mi, da bom noč in dan žaloval nad svojimi grehi, kateri so tebi tako žalost napravili, da bom ves skesan in spokorjen v zaupanji in ljubezni do tebe umerl, in po smerti s teboj večno živel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

14. štacijon.

Jezusa v grob položé.

Za naš greh mertvega
Molimo Jezusa,
In položimo ga
V grob svojega Serca.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, zdihovanje in jokanje Magdalene, Janeza in družih pobožnih duš, ko jim je bil Jezus odvzet, in v grob položen. Zlasti pa si v serce vtisni težavo in grenko žalost Marije, nje-gove Matere, ko je iz svojega naročja ljubeznjivega Sina dala. Premišljeva je njeno

tedajno žalost in njeno terpljenje, se moraš res sramovati, da si pri obiskovanji tega križevega pota tako malo milovanja občutil. Oh, zbudi svoje serce saj zdaj pri zadnjem štacijonu. Poljubi s častjo kamen svetega groba; položi v duhu vanj serce, in reci svojemu mertvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si po takem kervavem potu šel iz ljubezni do mene, častim te v grob položenega in te molim. Oh! v svojem sercu te serčno želim zaper-tega imeti, da bi s teboj sklenjen, po tem križevem potu k novemu življenju vstal, in se v tvoji gnadi iz tega sveta ločiti mogel! Po zasluženji tvojega terpljenja, katero sem preišljeval, mi dodeli, da bo na zadnjo uro tvoje sv. Rešnje Telo moja popotnica, da bodo moje zadnje besede: Jezus! Marija! Jožef! in da svoje zadnje zdihtovanje sklenem s tistim zdihtovanjem, s katerim si ti na svetem križu svojo sveto dušo izdihnil. Daj mi z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s teboj in zavoljo tebe umreti, in potlej s teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

O Jezus! hvala zdej
 Ti bodi in vselej;
 Skoz svojo smert nam daj,
 Te ljubiti' vekomaj!

Molitev.

Nebeški Oče, večni Bog! po tisti ljubezni, s katero si svojega Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svet poslal, in s katero je on po svojem britkem terpljenji in grenki smerti mene odrešil, ti darujem ta sveti križev pot, kterega sem s tvojo gnado opravil. Vzemi to pobožno opravilo k povikšanju svoje časti, v zahvalo za vse, meni in drugim podeljene gnade, za odpušenje grehov vsega sveta, za pomoč revnim dušam v vicah; zlasti še, za ktere sem v začetku prosil. O milostljivi nebeški Oče! poglej na obličje Kristusa, svojega Sina, usliši glas njegove Kervi, in bodi milostljiv meni ubogemu grešniku. Amen.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus Kristus, in njegova žalostna Mati Marija! Amen.

KAZALO

	Stran.
Božja pot	5
Pravila za Božjo pot	13
Jutranje molitve	21
Večerne molitve	26
Molitev pred obiskovanjem čudodelne podobe Materi Božje	32
Molitev, ko prideš v cerkev ali pred podobo Materi Božje	35
Pozdrav pri vhodu v cerkev ali pred podobo Materi Božje	39
Molitev pred čudodelno podobo Materi Božje sv. Bernarda	40
Molitev serčne vdanosti pravih Marijnih otrok	42
Molitev k preblaženi Devici Mariji, po sv. Ber- nardu	45
Molitev k Mariji za njeno priprošnjo	47
Molitev k žalostni Materi Božji	50
Molitve na Božji poti, ali pred čudodelno po- dobo Materi Božje	50
1. v lastni nadlogi	50
2. v posebni težavi	53
3. v veliki britkosti	56
4. Priporočilo družih Materi Božji	60
5. Prošnja k Mariji za materni blagoslov	61
6. Slovo od Božje poti	62
7. Zahvala za končano Božjo pot	65
8. Zadnja prošnja k Mariji, Jezusovi Materi	68
9. Pri odhodu z božje poti	71
10. Zahvala in zadnji poslov od božje poti	76
Perva sv. maša v čast preblaženi Devici Mariji	78

Druga sv. maša v čast žalostni Materi Božji .	96
Spovedne molitve	119
Obhajilne molitve	139
Zdihljeji k zakramentu presv. Rešnjega Telesa	148
Molitev k presvetemu Jezusovemu Sercu . .	155
Molitev k presv. Marijnemu Sercu	158
Zdihljeji k Jezusu in k Mariji	159
Molitev za odpustke	166
Druge molitve za odpustke	167
Molitve za vsaki dan v tednu	170
Litanije vseh svetnikov	180
Sveti križev pot	188

- . 96
- . 119
- . 139
- sa 148
- . 155
- . 158
- . 159
- . 166
- . 167
- . 170
- . 180
- . 188

